

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert kesztői fogadtatnak el.
 Kéziratok nem adatkak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyitásban minden garmondor díja 30 kr.

Z E M P L É N .

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETSÉI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 50 kr.
 Kiemelt díszbetűt a körzettel ellátott hirdetéseknek 10 méterérték szerint minden 1 centiméter után 8 kr számítattik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetés a „Zemplén” nyomdába küldendő.

Andrássy Gyula gf. †

A MAGYAR állam épületének egy hatalmas oszlopa roskadt össze, a birodalom tetőzetének egy mester-gerendája pattant ketté — **Andrássy Gyula gróf meghalt!** Az osztrák Riviera földén, a Quarnero-öböl partján, a babérbokros koszorúval ékeskedő Voloscában, hová gyógyulni vitték övéi s hol szépen üdülve visszatérő egészsége után reménykedett: a hazáért, az összbirodalomért, a művelt világ jóléteért munkálkodó nemes életének fonala kettészakadt. Hosszas és kínos haloklás után reggeli 3 kor, f. hó 18-án, ütött végső órája.

Amilyen országraszóló volt a lelkesedés, mikor huszonhárom évvel ezelőtt, ugyancsak február 18-án, a szebb jövő közeledését hirdető *Andrássy-minisztérium* megalakult: oly világraszóló most a fájdalom, mely végig nyilalt a hazán, a monarhiában, mindenütt, hol a világbéke áldását élvező népek laknak a kerek földön.

Melyikünk bírná még ma, fájdalomtól megbénult állapotunkban felfogni, mérleget az óriási csapásnak egész súlyát? A világtörténelem, melynek eseményei az ő nevével 1871-től össze vannak szöve, egy *Talleyrand, Palmerston, Cavour, Bismarck*, szóval a jelen századnak legnagyobb diplomatai sorában jelöl ki számára méltó helyet.

De ki bírná felfogni azt a mérhetetlen nagy veszteséget, ami nemzetünket az ő halálával érte? Hiszen egyes egyedül csak neki köszönjük, hogy a megszakadt szál, mely a király és nemzet szívét egyesíti, eltéphetlenül újra fonódott; hogy Magyarországon a jog és törvényességnek alkotmányos uralma minden idők számára helyreállott; hogy a nemzeti rémlátás — a nagy-szerű temetkezés — üres baljóslatnak bizonyult; hogy Magyarország a nemzetek életében és áldására ismét sorsintéző szerepet nyert! Az *Andrássy* tündöklő szellemének köszönjük, hogy hazánkra szebb napok viradtak; hogy hatalmas lelkének érintéseitől tespedő nemzeti erőnk államalkotó munkára serkent; hogy a magyar társadalom ónsúlyó álmából önézetre ébredt. Neki, a gondviselés által küldött férfinak, köszönjük jelenünket, jövőnket, melybe ő, mint Áron Mózes népét, bevezette a magyar nemzetet. Ezért nemzetünk géniusza helyet jelöl számára a pantheonban a korszakalkotó státuszférfiak társaságában. Klió felírja nevét a megdicsőült nagyok érdem-sorozatába. A nemzet, melyet nagygyá tett és dicsővé emelt, ércszobrot szentel emlékének, melyet hidegen hagy az idők láza, kapzsisága, idegessége, — a mely előtt kalaplevéve áll meg a magyar s áldólag mondja ki az *Andrássy Gyula* nevét, ki a romokból új, hatalmas magyar államot épített.

Kisírt szemmel, fájdalomtól vonagló ajakkal állja körül koszorúkkal elfödött koporsóját nemzete Vigasztalan gyászszal szívében, bánattól elborult lélekkel ott áll

Zemplén vármegye is a zokogók sorában. Mert, haj, a római költővel ő is felpanaszolja a sorsnak hogy: *multis ille flebilis occidit — nulli flebilior, quam mihi!* Nincs ott fájdalom, mely az ő fájdalomával volna összemérhető! A nevelő-fiára büszke vármegye, ki legközelebb állott ahhoz a meleg szeretethez, melynek forrása most a szívben örökre kihült, nemcsak a pótolhatatlan veszteséget siratja, hanem aggódó sejtéssel érzi, hogy közelebb is jött az idő, mikor élő nagyságának könyve végkép becsukódik... dicsőségének napja leáldozik...

Vajjon *Andrássy Gyulával* nem-e az *Andrássyakat* szülő vármegye hírét, nagyságát is temetik? Valjon, Töke-Terebes lesz-e még valaha azzá, ami volt — a magyar *Varzin?*

Ha istenünk is úgy akarja, mint mi óhajtuk, nem fog felettünk leáldozni a nagyság és dicsőség napja!

Az apák vére foly a fiuk ereiben. A sasfészekből sasok repülnek ki. A fiuk apjuk örökebe lépnek s észszel, karral szolgálják a honszerelmet. Leszáll a nap a hegyek mögé — felvirad a hegyek ormán. A gyászlobogókat a trikólorok fogják követni, — a fájdalom éjjelét az öröm verőfényes napja. Töke-Terebesből lesz, lesz még magyar *Varzin!*

Ez a hit, ez a tudat legyen vigasztalódó, a csapásban áldásod, a remegésben erőd, az eltántorodásban támaszod, a tanácstalanságban tanácsod, fájdalomadban enyhülésed, aggodalmadban reményed, veszteségedben kárpótlásod, békességed, — megnyugvásod — gyászborult *én jó vármegyém!*

A gyászjelentés.

A család a következő gyászjelentést adta ki; Özv. Gróf *Andrássy Gyuláné*, született *Kendeffy Katalin* grófnő, ugy saját, mint gyermekei: gróf *Andrássy Tivadar*, gróf *Andrássy Gyula* és *Andrássy Ilona* grófnő férj, gróf *Battyány Lajosné*, továbbá menyje: gróf *Andrássy Tivadarné* szül *Zichy Ella* grófnő és veje: *Battyány Lajos* gróf, végre unokái: *Andrássy Ilona*, *Borbála*, *Battyány Ella* grófnők és *Battyány Gyula* gróf nevében mélyen szomorodott szívvél jelenti forrón szeretett és felejthetetlen férjének *nagyméltóságú csikszentkirályi és krasznahorkai gróf Andrássy Gyula* urnak, va ósagos belső titkos tanácsosnak, cs. és kir. lovassági tábornoknak, az aranyapjas rend lovagjának, a szent-István rend nagykeresztésének, spanyol grandnak, a porosz fekete sasrend, az orosz szent András rend és több császári orosz rendek, az olasz Annunziata-rend, a bajor Hubertus-rend, a szász rutakorona-rend, a württembergi korona-rend, a francia becsületrend, a belga Lipót-rend, a görög Megváltó-rend, a portugál torony és kard-rend, a briliánsokkal diszített török Osmanie-rend, a badeni »hűség« rend, a németalföldi orosz-lánd nagykeresztésének, a szouverain Johannitta-rend baillijának és nagykeresztésének, a svéd Szerafin rend lovagjának, a siami koronarend és a perzsa sah briliánsokba foglalt arcképe tulajdonosának stb. a magyar országgyűlés főrendiháza örökös és a Magyar Tudományos Akadémia igazgató és tiszteleti tagjának, folyó hó 18 án reggeli félhárom órakor, életének 67-ik évében Voloscában történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványai folyó 21-én délután 3 órakor, Budapesten, az Akadémia palotájában, fognak a

róm. kath. hitvallás szertartása szerint beszenteltetni és Töke Terebesre szállítatván, az ottani családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozatok hétfőn, f. évi február hó 24-én fognak az összes kegyuri templomokban a Mindenhatónak bemutatni. Budapesten, 1890. február hó 18 án. — Béke poraival!

A király részvéte.

Öfelsége legkegyelmesebb levelét, melyben a gyászborult családhoz részvétét intézte, külön futár vitte Voloscába. A legfelsőbb kézirat így szól: »Kedves grófné! Mélyen megilletődve intézem önhöz e sorokat, hogy felejthetetlen férjének elhunytá fölött legbensőbb részvéteket kifejezzem.

Érzem egész nagyságát a gyászos veszteségnek, mely bennünket ért; mert a boldogultban, kiből ön szeretett férjét, a haza pedig legnagyobb és legjobb fiának egyikét siratja, én is mély bánattal gyászolom kedvelt hivatást, ki lovagias jellemmel párosul fenkölt szellemével évek során át legjobb tanácsadóm volt s kinek valódi hazafias és államférfiai nagy érdemei az egész monarhiában maradandó elismerésre számíthatnak.

Enyhítse a mindenható önméltó és családjának méltó fájdalmát, melyben a dicsőültnek emlékét hálás érzellemmel megőrizve, ös-intén osztozom.

Budapest, 1890. febr. 18-án.

Ferencz József s. k.

A királyasszony részvétávirata:

»Megszomorodva küldöm a grófnének legmelegebb részvéteket kifejezését. Családjá sokat veszített de épp annyit veszítettek a király és a haza; én pedig leghívebb barátomat veszítettem benne.«

Erzsébet.

A gróf Andrássy-család.

Csik-szentkirályi és krasznahorkai *Andrássyék* régi magyar főrendi nemzetség. Eredetét *Andorás*-tól, az Aziából kijött ősmagyar vezérek vétől származtatja. Ez az *Andorás* viadalra kelt egy híres, a magyarokat gucsmoló külországi lovaggal, kinek sisakos fejét és vállát egy csapással ketté szegte. Ennek a szerencsés viaskodásnak emlékeztetere vétetett föl családi cimerekké a kardos férfi képe s a koronáját tartó kettős oroszlan.

A család tagjai többnyire mint katonák jelennek meg a magyar vitézek sorában s a nemzeti történelem évkönyveiben; így *Simon II.* Endre király oldalánál a szentföldön, *Zsigmond* temesi helyettes bán a nápolyi hadjáratban nagy *Lajos* király oldala mellett vitézkedett. Hunyady *János* hős csatáiban *Bertalan Szent-Imréné* 1442-ben avval tüntette ki magát, hogy Mezet béget levágta. Hat évvel később a Rigómezőn vivo: csatában esett el. *Boldizsár* s ennek fia *Imre* Szilágyi *Mihály* fegyverhordozója volt. *László* és *Tamás* Mátyás király keze alatt tüntek ki; *Márton* Szapolyai *János* nemzeti királynak volt híve, kivel együtt harcolt *Temesvár* alatt 1514-ben a paraszt lázadók ellen. *Péter* Rudolf királytól *Krasznahorkát* kapta adományul. *István Rákóczy* zászlaja alatt *Lőcse* várát védelmezte 1710-ben. *Dávid* cs. kir. tábornok a török és francia háborúkban tünt ki s a drezdai csatában (1813) esett el.

III. *Károly* a családot két ágra osztotta. Az idősebb ághoz tartozott *Károly* gf. (szül. 1792-ben, meghalt 1845-ben) neje *Szapáry Etelka* grófnő. Ebből a házasságból született *Manó* (1821-ben) **Gyula** (1823-ban) és **Aladár** (1827-ben.)

Andrássy Gyula gf. életrajza.

Andrássy Gyula gróf 1823. márc. 8 án született Oláhpatán Gömör vármegyében. Gimnáziumi és jogi tanulmányainak befejezte után jó ideig nagy előszeretettel foglalkozott a modern

nyelvekkel és a történelmi s politikai tudományokkal. Majd hosszabb külföldi utat tett. Bejárta a művelt nyugatot, Német- és Franciaországot s Angliát. Onnan ember- és világismeretben gazdagodva tért vissza.

Fiatalon lépett a közpályára.

1847-ben már a pozsonyi országgyűlésen találkoztunk vele, mint Zemplénvármegye képviselőjével. A publicisztika terén s a törvényhozási terem sorompói közt ép oly bátran, mint alaposan és öntudattal küzdött a modern művelődési és politikai eszmékért. Résztvett az 1848-iki törvények alkotásában s e mellett az anyagi téren is működött s főleg mint a zemplénvármegyei Tiszaszabályozó társulat elnöke sok érdemet szerzett.

Működése csakhamar oly figyelmet gerjesztett, hogy a közeliismerés mindinkább tágitotta hatáskörét. Az 1848-iki mozgalmas években már Zemplénvármegye főispáni székében ült, melybe a független magyar ministerium nevezte ki. De csakhamar az ősi főispánok módjára kardot kötött s vármegyéje önkéntes zászlóalját szervezte és vezette, maga is harcolt Moórnál Perczel Mór oldalán s részt vett a schwechati ütközetben. 1849. elején különös küldetésben mint követ Konstantinápolyba ment. Egyéb nagy és fontos megbízatásokban is járt külföldi udvaroknál. Konstantinápolyban érte őt a világsíri katasztrófa gyász-hire, mely után gondolnia sem lehetett arra, hogy hazájába visszatérjen. Nagyon természetes, hogy ily előzmények után a bekövetkező önkényuralom alatt száműzetésben kellett menekedni keresnie, míg itthon a boszuló hatalom véres uralmát üzte.

Mint haditörvényszékileg elítélt menekvő, számos honfitársával előbb Törökországban, majd sok évig Párisban élt. Mindent elkövetett, hogy a magyarok iránt a külföldön rokonszenvet ébresztesse és hogy hazánk ügyeinek állásáról tiszta és hamisítatlan fogalmakat terjesztse. Itt vette nőül a szépségéről és lelki műveltségéről egyaránt ismert malomvízi Kendeffy Katalin grófnét, kivel nemsokára — anyja közbenjárása következtében még 1860-ban kegyelmet kapván — visszatérhetett Magyarországra.

1860-ban az októberi napok után Vay Miklós kancellár főispánna nevezte ki, de elveinél fogva ezt el nem fogadta. Nem tartotta meggyőződéssel összhangzonak, hogy a magyar belügyminiszter helyett udvari kancellártól fogadjon el tisztséget. Hanem mikor a leigázott nemzet szabadabban kezdett lélegzeni: Andrassy Gyulát csakhamar ismét fölkereste a közbizalom s az 1861-iki országgyűlés tagjai közt ő, Zemplénvármegye sátorlaj-ujhelyi kerületének képviselője, volt a legelsők egyike, kik a helyzet felfogásában és megítélésében legtöbb határozottságot, de egyszersmind legtöbb higgadságot tanúsítottak. A politikai pártok harcában Deák Ferenchez csatlakozott s beszédeivel csakhamar általános elismerésre tett szert.

Mint a s.-a.-ujhelyi kerület képviselője jelent meg az 1865. évi dec. 14-én megnyílt országgyűlésen is. Ekkor kezdődik nagyobb mérvű politikai szereplése. Rövid idő alatt a Deák-párt vezérferfiái közé emelkedett. Az országgyűlés még alig ült össze, a nemzet képviselőinek bizalma gróf Andrassy Gyulát ültette az alsóház másodelnöki székébe, ki a dec. 21-iki ülésben egy nevéhez s állásához méltó beszéddel foglalta el helyét. Mindenki elismerte, hogy e választással a képviselőháznak szerencséje volt. Kiszemelte ezt a férfit, a ki ügyeink megítélésében az európai szempontra különös figyelmet volt képes fordítani.

Ettől kezdve politikai pályája egyre emelkedik, tekintélye gyorsan nő, úgy hogy csakhamar az európai jelentőségű államférfiak közt emlegettek nevét, ki világrészünk eseményeinek fejlődésére messzeható befolyást gyakorol. Deák Ferenczel egyik alkotója lett a dualizmusnak s a kiegyezésnek.

A kiegyezés létrejöttével 1867. febr. 17-én gróf Andrassy Gyula lett a második felelős magyar kormány elnöke, mely febr. 23-án kezdte meg működését. Ekkor volt az az emlékezetes jelenet a Deák-körben, hogy Deák Ferenc megölelte gróf Andrassy Gyulát, hazánk gondviselészerű férfit, ki méltó volt mesteréhez és barátjához. Végre bekövetkezett 1867. június 8-án a király s a királyné megkoronázatása. Ez a nap az egész nemzetnek ünnepe volt. Gróf Andrassy Gyula ez alkalommal mint miniszterelnök a nádort helyettesítette, kinek politikai szereplése a felelős kormány nyúl szemben immár lehetetlenné vált.

Mint hazánkban a kiegyezés után első miniszterelnök, gróf Andrassy Gyula kezdte meg az alapvetés munkáját, melyen utódai folytatták az új Magyarország fölépítését. Ő küzdött meg először az alkotmány-ellenes áramlatokkal, melyek akkor még erősek voltak s melyektől utólagosan is még sokszor kellett megoltalmazni nemcsak Magyarországot, de Ausztria új és szabad életének biztosítékait is. Továbbá érdeme gróf Andrassy Gyulának az, hogy honvédség szervezése és életbe léptetése is, valamint a honvédenház alapítása, melyhez ő maga tízezer forinttal járult.

Beust helyébe 1871. november 14-ikén gróf Andrassy Gyula neveztetett ki a külügyek s az

uralkodó ház miniszterévé. A tizenhatodik század óta ez volt történelmünkben az első eset, hogy magyar államférfi állt az összbírodalom külügyeinek élén. Neve és szereplése s szereplésének mozzanatai elválaszthatatlanul összefolytak a világrészünk s korszakunk nagy történelmi eseményeivel. Nyo/c éven keresztül vezette a monarchia ügyeit, inaugurálva azt a politikát, mely Ausztriának és Magyarországnak európai misszióját nyugat helyett, hol ennek előtte Bécs keresni szeretete, a keleten jelöli meg.

1878-ban a berlini kongresszuson mint első meghatalmazott képviselte monarchiánkat, s kivitte, hogy a befolyást, melyet Oroszország a Balkán félszigeten nyert a mi részünkről történt terfoglalással ellensúlyozzuk, s így megnyerte az európai mandátumot Bosznia és Hercegovina megszállására.

Erős kézzel vezette gróf Andrassy Gyula a monarchia hajóját veszes örvényekben keresztül a biztos kikötőbe. Külviszonyaink gyorsan váltak kedvezőké s minden irányban megnyugtatókká.

Mikor 1879. szept. 22-én lemondott és visszavonult, Andrassy nem úgy hagyta oda magas állását, mint a legtöbb államférfi, ki lejátszotta szerepét. Ő az uralkodónak azt a bizalmát, mely őt a külügyek élére hívta, teljes érintettségben vitte magával, amidőn távozott. Visszavonulása nem is jelentette az államügyektől való teljes abstinenciát, mint az nálunk az államférfiak pályáján egy időben szokás volt. Andrassy a politikában szereplőnek maradt továbbra is.

De nemcsak a parlamenti politikában maradt meg Andrassy gróf szereplőnek, de az maradt, vagy lehet mondani, az lett más közérdekű ügyekben is.

Gróf Andrassy Gyula családjával együtt a telet Budapesten, a nyarat erdélyi birtokain, az őst Terebesen, a tavaszt Tisza-Dobon töltötte. A tiszadobi gyönyörű új kastély egész tervét ő maga készítette el s annak kivételét Meinig építésre bízta.

Birta az összes európai uralkodók rendjelét. Az orosz Alexandre Newszki, a török gyémántos Oszmanli, a porosz fekete-sas, az osztrák aranygyapjas, az olasz Szent-Móric s a francia becsületrend csillagai és szalagjai stb. a velük járó összes egyéb jelvényekkel ott diszeleghettek mellén és öltönyén, ha neki úgy tetszett, vagy ha az udvari szertartás úgy parancsolta.

A »Pesti Napló« nyomán.

Andrassy Gyula gf. emlékezete

— Zemplénvármegye évkönyveiben. —

Az 1848. évi máj. hó 10-ére S.-a.-Ujhelybe hirdetett közgyűlésnek főbb tárgyai közül kimagaslottak: »a törvényhozó test által édes hazánk boldogabb jövődjé felett kimondott s az ujabban alkotott törvényeknek« ünnepies kihirdetése, — *Lónyay Gábor*, és gr. *Andrassy Gyula* országgyűlési követeknek*) az 1848. évi május hó 9-én kelt XII. egyszersmind utolsó követi jelentésük kihirdetése, — végül az 1848-ik évi XXIX. t. c. erejénél fogva *Ófensége* a nádor és kir. helytartó által Zemplénvármegye főispánjává kinevezett *Andrassy Gyulának* ünnepies beiktatása. A közgyűlésről szóló jegyzőkönyvnek ide vonatkozó pontjait bő kivonatban közöljük, amint következnek:

Elnöklő első alispán **) legfőbb s nemesebb kötelessége egyikének hódolva hívta egybe a vármegye közönségét a jelen polgári ünnepre. . . A közérzelmeket tolmácsolva jelentette ki a gyülekezet nevében a követek által hivatásukban buzgó eljárásukkal méltán kiérdemelt legforróbb s halás köszönetet; a polgártársak közönséremére legyen, ugymond, valódi jutalma az ő érnyes tiszteltüknek, — működéseiknek édes gyümölcsét a késő maradékok is messze időkre élvezzék. A főjegyző***) üdvözlő beszédeben kívánja, hogy a kereszténység istene tartsa és virágoztassa fel e hont, melynek anyagilag áldott térein a hős nemzet nemes lelkében a szellemi tökély is kifejtett, — hogy tartsa hű népei javára s oltalmára és áldja meg a legjobb királyt, ki az örök igazságnak hódolva, hű népe szavát megértve, buzgó kívánatainak megadása s a törvények szentesítése által e hon ujjalkotója lett, — ennek utána felolvastatott az országgyűlési követeknek jelentése,

*) *Andrassy Gyula gf. és Lónyay Gábor* »Zemplén vármegye rendjeinek örövendő harsány eljenzései közt« követekké választottak az 1847 évi okt. 14-én S.-a.-Ujhelyben *Páohy Ma* néf. főispáni helyettes elnökölete alatt tartott igen népes közgyűlésben. Az ide vonatkozó jegyzőkönyv szavai szerint: az egybegyűlt Rendelet elnök ömeltósága figyelmeztetvén az országgyűlés előtt álló nagyfontosságú tárgyakra melyektől hazánk boldog jövődjé függ, — oly követek választására buzdította a Rendelet, kiknek szív és érzelmi tehetségeiktől méltán várható, hogy alkotmányunk fája gazdag gyümölcsöket terem s kik higgadtan és kellőleg felfogják e haza szükségét. . . . Az egybegyűlt Rendelet »egybehangzólag« s »közbizodalommal« követnek vitézlő *Lónyay Gábor* táblabíró s »közbizodalommal« *Andrassy Gyula* táblabíró elválasztott követnek jelentették ki. »Az elválasztott követek a szokott hitet azonnal letették és mindketten a Rendelet bizalmát »elérzékenyült kebelből folyó ömledéseikkel« köszönték meg. (L. 1847 évi jk. 560. lapján.) Szerk.

**) Kazinczy András.

***) Lehoczky László.

melyben előadták, mikép: ha igaz, hogy nemzetek néha pillanatokban századokat élnek keresztül, úgy ezen igazságról világosabb bizonyítványt a história fel nem mutat azon hekteknél, melyek legközelebb fejünk felett történetesen repültek el. Az európai események megvárakoztatták hazánkban is az ösalkotmány épületét, mely szük vala befogadni az igényben s számban megszorodott új nemzedéket, csak két oszlop maradván fel rendíthetetlenül: a király, s a törvényhozás; — ellenben a szabadsajtó, népképviselő, községi rendszer, a független ministerium iránt alkotott törvények által oly alapok rakattak le, melyeken a nemzet közszabadságának és boldogságának legbüszkébb épülete biztosan fölemelkedhetik, különösen a felfegyverezett honpolgároknak és nemzeti őrseregnek ótalma alatt. A közgyűlésnek figyelmét egy fontos körülményre is felhívják, — t. i. *hazánk határai között sokféle nyelvű népek tanyáznak; de van egy alap, melyben ezen különböző ajku népek érdekeit egyesíteni lehet, ez az alkotmányos szabadság s ennek egyedüli föltetele és biztositéka a magyar nemzetiség. E nélkül nincs Magyarország. Ez alapon egyik lehetünk a Kárpátoktól az adriai tengerig. E nélkül nincs szabad, független Magyarország. Függetlenségünk alapján pedig ugyanazon egy uralkodó alatt egyesülhetünk az ausztriai birodalommal. Erőt egység ad!* Végre kijelentették a követek, hogy hivatásuk megszűnván, azzal a meggyőződéssel lépnek vissza az engedelmes polgárok sorába, miként semmit sem tettek egyebet, mint azt, amit lelkiismeret szerint hasznosnak, szükségesnek találtak a szeretett hon javára. A közgyűlés »egybehangzó öröm s meglegedést jelentő éljen kiáltásokkal« fogadták a követi »végjelentest.«

Már most következett *Andrassy Gyula* gróf főispánnak hivatalos székébe való ünnepies beiktatása. A polgári ünnepek ezt az öröndetes részét így örökíti meg vármegyénk jegyzőkönyve:

Felolvastatván a belügyminiszternek *) f. évi ápr. 22-én 17/B. sz. a kelt rendelete, mely szerint tudatja a megyével, hogy főispánna gróf Andrassy Gyula neveztetett ki, egyszersmind érinti, t. hogy a főispán minden ünnepies beiktatástól fölmentetett; 2. az alkotmány szellemébe módosított új esküt aláírása alatt s avégből melléki, hogy az 1848. évi XVI. t. c. értelméhez képest a bizottmány előtt főispán által a hit nyilvánosan tétessek le. Reményli, hogy a főispán s megye közt ez új szövetség az alkotmányos és nemzeti szabadság alapján kötötven, záloga lesz azon boldog fejlődésnek és jólétnek, mely bekövetkezik mindenütt, ha az előjárók és vezérlettek között az egyetértés, bizalom és közös hazaszeretet jótékony szelleme uralkodik. Ófelsége a főispánokat a megyékben első tisztviselőül adja. Joguk sok — kötelességük még több. Megkívánja tőlük, hogy tisztókat betöltsék, de megkívánja azt is, hogy örkődő kötelességük gyakorlásában engedelmisséggel viseltessék irántuk a megyében mindenki. A törvény s ófelsége akarata szerint ők védői egy a szabadságnak, mint tentartói a rendnek. Mely kinevezés feletti meglegedés örömradió eljenzésekben nyilvánulván a főispán meghívására küldöttség alakítottatott.

Andrassy Gyula gf. a főispáni esküt letévén, s a közönség harsány eljenzései között elröki székét elfoglalván, kijelenté: habár a viszony, melyben a tisztelt megyében eddig állott változott is, érzelmei nem változtak és változni sohasem fognak. Valamint eddig, mint e megyének csekély tagja és országgyűlési képviselője, úgy ezentul is egyedüli óhaját leand a közjót tehetsége minden erejével előmozdítani. Egyedüli jutalma, melynek elérésére törekedni fog, a közbizalom megnyerése leand. Hivatásában követni fogja azt az utat, mikép hűszolgája lesz egyaránt a királynak és az alkotmánynak: mert benső hite szerint csak a kettő együtt boldogíthat egy szabad nemzetet. Tisztelni fogja e megye és minden egyes jogait és tiszteletet fog szerezni a törvénynek mindenki által; mert habár számtalan módja van a szabadság megszerzésének, de azt állandóan fentartani csak ezen egy módon lehet; nem lesz eszköze sem akarva, sem akaratlanul bármely párt- vagy magánérdeknek, szolgálni csak a közügynek fog. Végül üdvözölte a vármegye tagjait, kikről bizton reményli, hogy a magyarhaza szeretetésben össze fognak olvadni!

Lehoczky László, főjegyző, üdvözlő beszédeben prófétai ihlettséggel hangsúlyozta a »szerencsés jóslatu kinevezéseket,« melyek az új főispánnak kinevezetéséből e megye felvirágzása s a haza boldog jövődjé megállapítása tekintetében nyilatnak. Kifejezé azokat az érzelmeket, reményeket, melyek a közönséget áthatják, mert erősen hiszik, hogy minden szükkeblü önzéstől s az idegen érdek gépévé lehető aljasulástól mentesen egyedül nemzetünk közjavanak, felvirágzásának s boldog jövődjé megállapításának szentelendi egészben lelke tehetségét. Ezért köszönti őt előlegesen is e nép tiszta érzéséből eredt hálás üdvözléttel, mint már eddig is tanúsított polgári érdemének oly diszes jutalmával, mit eddig nem kaphatott, — mert csak szabad nép adhatja azt!!!

*) Az akkori belügyminiszter *Szemere Bertalan* volt. Szerk.

Képviselővé választása

S.-a.-Ujhelyben 1865. dec. 5-én.

Istennek hála — írja a *»Zempléni Híradó«* 1865. dec. 6-án megjelent 49. számában — reményünk, óhajunk, hű vágyunk a teljesebb legőrvendetesebb stádiumába lépett. *Andrássy Gyula* gf. egyhangulag és leirhatatlan nagy lelkesedéssel a kerület országgyűlési képviselőjévé választott. Kinek tiszteletet gerjesztő neve tündöklőve lengett a nemzeti zászlókon, a választó-tömegek lelkesült ezrei által egy szívvvel, egy lélekkel az ujhelyi kerület követévé egyhangulag kikiáltott. Mikor a nép közé lépett, mint egykor a honalkotó Árpád, hiveinek örömriváltságai közepett a magasba felemeltetett s így vitték a vármegyeháza nagytermébe, hol programját elmondandó volt.

Fényes beszéde elején köszönetet mondott az iránta nyilvánult egyhangu bizalomért, — azután ígérte, hogy a közelgő országgyűlésen egész erejével azon lesz, hogy hazájának, vármegyéjének éppen úgy, mint az egyeseknek jólétét előmozdítsa. Ennek a célnak elérésére pedig nézete szerint két eszköz kínálkozik: a vármegyei rendszer és az önkormányzat integritása. Miért is, mint mondá, *»egyedül a 48-iki törvények alapján a józan megfontoltságnak higgadt elvén történendő békes kiegyenlítését óhajlja és e mellett jog is kiadni, — semmi olyast nem pártolván, mi nyolc százados alkotmányunkon legkevésbé is csorbát ejthetne; mert a magyar nem azért kívánja az állami életnek a 48-iki törvények szerint való szervezését, hogy a monarhiától elváljon, hanem azért, hogy általa Ausztriával, melyet csak Magyarország tehet nagygyá, annál szorosabb viszonyban egyesüljön...«* Beszédét azzal a kijelentéssel fejezte be, hogy minden elveiben a nemzetnek ünnepezt államférfiát, *Deák Ferencet*, kinek egy szava elég arra, hogy bámulandó tudományától alkotmányunk gordiusi csomójának megoldását várjuk, — szívvvel, lélekkel fogja követni.

A viharos éjlenektől sűrűn megszakított beszéd végeztével a választó-közönség hűn szeretett képviselőjének *Paysoss János*, mihalyi birtokos által remekművű és nagyszabású borostyán koszorut nyújtott át e szavak kíséretében: *»Rendíthetetlen hűn szerelméért fogadd tőlünk e babér koszorut. Hissz megérdemli az, kit oly forrón szeret a haza. Éljen gróf Andrássy Gyula!«*

Aztán rázengte ezer lelkesült torok: *»A mai nap szép remény-hajnalt hozott nekünk! Éljen gróf Andrássy Gyula a mi követünk!«*

A zempléni hölgyek ezüst-cserkoszoruja.

Andrássy Gyula grófot, mikor az 1866-iki országgyűlésen, a felirati vita alkalmával, emlékeztetes nagyszabású beszédét *Deák Ferenc* öröme, a nemzet bámulatára és tapsaitól kísérve elmondotta, a hölgyek *Éva Andrássné*, szül. *Balassházy Terézia*, az akkori nőegyesület elnökének indítványára ezüst-cserkoszorúval tüntették ki. Az üdvözlő felirat szövege, mely eddig nyilvánosságra hozva nem volt, 1866. évi május hó 6-áról keltezve így szól:

»Tisztelt Képviselő!

Azon kitűnő elismerés, mely a mostani országgyűlés által a haza függetlensége s törvényei mellett vívott nagyművű küzdelemben Önnek felépése felett országszerte nyilvánult, nem lehet, hogy az Önt megválasztott kerületből különösen, tényleges kifejezésben is ne nyilatkozzék. Férfiak a polgári érdem adóját leróni a méltánylás többféle gyöngéd eszközeivel bírnak, míg a nők, távol állva a polgári küzdelmekkel való érintkezéstől, tartózkodó álláspontjuk némi odahagyásával tehetik ezt. Azonban tenniük kell olykor mégis, hogy nevelői tisztök munkájának kiegészítésül példákra mutathassanak, melyekhez felemelkedni vágygyl teljék el a polgári kötelességek ismerete felé vezető gyermek. Anyai feladatunknak tesszünk tehát megfelelő szolgálatot, midőn kit már a közeliismerés különben is az ügyvédelem legkiválóbb bajnokai közzé sorozott, annak halántékát a polgári érdemek sokak által font jelvényével felhímezni vállalkoztunk. Legyen Ön előtt kedves ez az emlék-melyben a haza szent ügyéért küzdő honatyák iránti tisztelet és az anyak összes áldása foly össze.

Mi lelkesítendjük gyermeinket követni Önök hősi nyomdokait, hogy legyenek az utódok között is honfiak, kitartók a nehéz időkben, nem csüggedők a válságban és munkabírók a küzdelemben, kikre szintén méltán lehessen büszke a haza, mint Önre büszke ez a kerület!

A s.-a. ujhelyi választókerület hölgyei, névszerint. stb.

Az emlékszobor.

Tlaza Kálmán miniszterelnök a képviselőház f. hó 19-iki ülésén benyújtotta az *Andrássy Gyula* grófnak állítandó emlékről szóló javaslatot. E javaslathoz addig is míg az a tárgyalás napirendjére kitűztnék, a pártok vezérei hozzájárultak. A törvényjavaslat így hangzik:

1. §. Gróf *Andrássy Gyula*ának a trón és haza

iránt szerzett érdemei ellismerésül Budapesten államköltségén emlékr állítandó.

2. §. Ezen törvény végrehajtásával a ministerium bizatik meg.

S.-a.-Ujhely város részvéte.

A nagy veszteség felett érzett fájdalomnak, mely boldogult *Andrássy Gyula* gróf halálával az országot, a nemzetet és vármegyénket érte. S.-a.-Ujhely város közönsége is kifejezést adott.

A képviselőtestület folyó hó 20-án délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, mely alkalommal a város főbírája fájdalmasan jelentette, hogy a kimagasló államférfi, a középeurópai békeszövetség egyik megteremtője, Magyarország leg-hűbb fia és a s.-a.-ujhelyi választó kerületnek egykori képviselője f. hó 18-án reggeli 3 órakor Voloscában meghalt; az elhunyt grófnak emléke és elsorolhatatlan sok érdemei jegyzőkönyvileg megőrkítettek és határozatba ment, hogy a város részéről a város színeivel (aranyárga és hönvédpiros) készített szalaggal ellátandó koszoru helyeztessék ravatalára. A koszoru átadására a kerület képviselője: *Dókus Ernő* kéretett föl, aki megbízatását teljesítette is. Vármegyénknek és a székvárosunknak koszorui az akadémia budapesti palotájának oszlopcsarnokában felállított ravatalon a koporsóban fekvő grófnak szíve oldalán helyeztettek el.

Az utolsó út.

A fájdalom és szenvedés utjának, a Voloscától Terebesig nyuló 700 kilométeres utnak második szakaszát, Budapesttől Terebesig tegnapi viradólág tette meg a drága hamvakat magába záró koporsó. F. hó 21-én éjjeli 11 órakor indították el a halottat szállító különvonatot, mely tegnap 5 óra 20 perckor robogott át Zemplénvármegye határvonalán. T.-Luczon *Matolay Béla*, a szerencsi járás főszolgabírája köszöntötte először vármegyéje nevében a legdrágább hamvakat s azután a vonatra felszállva Ujhelyig kísérte. Ujhelyben 6 óra 37 perckor, mikor a vonat megérkezett már igen népes és díszes közönség foglalt helyet a peronon s kalaplevéve fejezte ki a nagy halott emlékének hódoló kegyeletét *Ujfalussy Endre*, városi főbíró. *Andrássy Géza* gf. előtt kondoleált s megkérte őt, hogy S.-a.-Ujhely város közönségének legőszintébb részvétét a fájdalomtól le-sújtott családdal tudatni sziveskedjék.

A különvonattal érkeztek *Andrássy Tivadár* és *Gyula* grófok, a megdicsőült apának bubánatos fiai, — *Manó* és *Aladár* grófok az üdvözült grófnak édes testvérei, — továbbá *Andrássy Sándor* gf. és neje, *Széchenyi Imre* gf. és neje, *Eszterházy Miklós* gróf, *Széchenyi Aladár* gróf, *Battyányi Géza* és *Lajos* grófok, *Karácsonyi Jenő* gf. — továbbá ott voltak a család kíséretében *Dóczi Lajos* külügyminiszteri osztálytanácsos, kit, mint annak idején pártfogoltat, a leghálásabb érzelem köt a nagy halott emlékéhez és *Rothkugel Arnold*, aki *Andrássy Gyula* grófot magántitkári minőségben önfeláldozó hűséggel szolgálta. Az özvegy grófné és menyé nem birva szívük fájdalmával, még a péntek esti vonattal utaztak Terebesre, s így a kegyelmes asszony nem lehetett jelen a beszérelésnek országos híru aktusánál.

Hét személyszállító kocsiból állott a különvonat. Ezeket a mozdonyhoz egy szolgálati és három teherkocsi kötötte. Az utolsó teherkocsiban helyezték a koporsót, két teherkocsi színlitig rakva volt a koszorúkkal. A szolgálati kocsiban *Pollák Lajos* közlekedési főnök, *Dókus Gyula* főszolgabíró, *Pfeiffer Gyula* szakaszmérnök s a *»Zemplén«* tudósítója foglaltak helyet. D. e. 7 óra 54 perckor érkezett meg a vonat T.-Terebesre, a megdicsőült gróf legkedvesebb otthonának állomására. Itt már díszes és nagyszámú közönség fogadta a vonatot hajdonfővel és sírfcsendben. Az uradalmi tisztség teljes számban, Terebes község iparosai testületileg vonultak ki zászló alatt. Ott volt Terebes községének és a közeli községeknek előjárósága, a lakosságnak színe, java. A személyvonattal Ujhelyből és Kassáról várt vendégek kényelmére 200 fogat állott elő, melyek az állomás mellett fekvő térségben sorakozva, távolból úgy mutattak, mint egy hajdani szekérvár. Az uradalmi tisztség tagjai kalapjaikon s bal vállukon gyászfényt viseltek.

Tivadár és *Gyula* grófok jelen voltak a pályaudvarban míg uradalmi tisztszjei jó édes atyjuk koporsóját a teherkocsiból kiemelték és az Ujhelyből odarendelt díszes halottas szekérre helyezték. A koporsón *Erzsébet* királyné és *Stefánia* főhercegnő koszorui pompáztak. Jó félórai munkába telt, míg a száznegyven darab koszorut is számbavették s az elszállításra kiállított négy társzekerrel elhelyezték. Erre megindult az impozáns gyászmenet, a koporsónak közvetlen közelében az édes atyjukat elvesztett testvérek haladtak, egymást támogatva, hogy a keserves ut fáradtságát lelki és testi erővel meggyőzzék. A halottas szekér előtt *Spilenberg József* uradalmi jogi tanácsos vitte az egyszerű festetlen fakeresztet, melynek pléhtábláskájára az ország legnagyobb halottjának neve volt felírva. Hátral a menetet az uradalmi

tisztikar falánsza, a koszorúkkal tetézve rakot szekerek előtt lépdelve, zárta be.

Két sorjában, a holttestől jobbra és balra, festői szép ruhájukba kiöltözött vármegyei huszárok és őrhajduk kivont karddal képezték a díszőrséget. A rendfentartást *Gaisler József* br. 36 csendőrrel teljesítette, kik az állomástól a templomig vezető nagytávolságu uton kellő egymásutánban voltak felállítva.

Az ut kanyarulónál találkozott a gyászmenet *Gálszecs* város intelligenciájával, mely díszes kocsisossal egészítette ki a kíséretet.

Az uttól jobbra és balra fekvő házak mind-egyikének tetőzetén ott lengett a gyászlobogó, mintegy jelképezni akarván, hogy Terebesen ma nincsen élő ember, aki a halottat ne siratná. A két kilométeres utnak közepén találkozott nagy halottunk a róm. és g. kath. papság küldöttségével, melyet *Besztercsay Ferenc* c. kanonok vezetett. Találkozáskor a menet megállapodott; *Perlsberg Ede* r. k. plébános szentelt vizet hintett a koporsóra s egyháza áldásába fogadva a drága hamvakat, tovább haladt a lépcsőről-lépcsőre nagyobbodó kíséret a templom felé.

Terebes hűn szeretett urának koporsóját a templom előtt fekvő térségben, hosszú vonalban és sűrű sorokban, a hű jobbagyok, egy másik csoportban pedig a községi iskolának sorbaállított növendékei ünneplő ruhában, kalaplevéve várták. A templomnak főbejáratát, a kórust és annak oszlopait, a templom hajójának falait, az első padsorokat, a szentélyt fekete posztóval vonták be a budapesti temetkező vállalat emberei. A góth stilben épült és freskókban gazdag régi Paulinus-templomnak feketével ellődött ékességei helyett az *Andrássy*-család cimerepei voltak a falakon felüggesztve. A szentélynek komor hangulatát déli növényzettel nyihitették. Ott volt felállítva a ravatal is, mely körül oszlopnagyságu ezüst gyertyatartókban vastag, sárga viaszgyertyák égtek. Jobbra és balra a föltártól hatalmas obeliszk-vázák voltak felállítva, hogy azokra a legszebb koszorukat akaszthassák.

A templom portálájához érkezett koporsót gondosan leemelték a kocsiról s elhelyezték a ravatalon. A koszorukat, szalagjaikat ovatosan felbontva, rárakták az obeliszkekre, a ravatalra, s mikor már ide több nem fért, szegeket vertek a falakba s azokra függesztették. Rövid negyed óra múltán virágpompába öitözött az ódon templom, a koszoruk virágainak bámulatosan szép pompájába. E közben megérkezett Ujhelyből a vármegye nagy küldöttségét szállító személyvonat is és a tágas templom csakhamar a legelőkelőbb közönséggel telt meg. Egyes csapatok a koporsó előtt elmélkedtek, mások a koszoruk feliratait tekintették meg, ismét mások a templom kőzetéből nyíló családi kriptaiba szálltak le. Páratlanul álló szép volt az a két koszoru, melyet *Erzsébet* királyné adott. Kivált a sok szép közül a képviselőházné, a *Szlavonia és Dalmáciáé*, a *Szerajevó* bosnyák fővárosé, *Taaffe* miniszteré, a családtagok által nyújtott koszoruk közül pedig az özvegyé. Két, egészen friss koszorut is helyeztek a ravatalra; az egyiket *Andrássy Géza* gf. né küldötte Parnórol, a másikat *T.-Dob* község küldöttsége nevében a t.-dobi ev. ref. lelkesztette tette le reszkető kézzel és elfogadott szívvvel a nagy halott lábához.

D. e. 10 kor figyelmeztetést kapott a közönség, hogy a család magában még pár csendes percet kíván szentelni kedves halottjának, mire a templom kiürült. A családtagok fogataikon egymásután érkeztek a templomba, hol reájuk *Bubics Zsigmond* kassai püspök, *Desevffy* püspök és *Répászký* kanonok teljes egyházi díszben várakoztak a köréjük gyűlt papság társaságában. Ekközben bezárultak az ajtók, *Bubics* püspök csendes misét olvasott — a női családtagok végső búcsút mondvá kedves halottjuknak a mardosó fájdalomtól testben, lélekben kimérülve fogataikon távoztak. A szomorú gyülekezet újra elfoglalta a templomot s átvette az onnan eltávoztottak bánatát.

A temetés.

A család férfitagjai, erőt véve fájdalomukon, a legkinosabb megpróbáltatásnak is alávetették magukat. Ott maradtak a ravatal mellett s csendesen imádkozva kérték a leghatalmasabb urtól sajtó szívükbe enyhületet. Azután néma megáldással végleg megváltak attól, kit mindenek felett szerettek. Felemelték a család büszkeségét, fényét, dicsőségét elrabolt koporsót és a kripta szájadékához hozták kedves halottjukat. A koporsót legdrágább terhével atvetették tőlük a temetkező-vallat emberei. Mikor kiadták kezükből, keserves kinókat állhattak ki, főként *Gyula* és *Tivadár* grófok, mert meg-megingtak a szívükbe szuró fájdalomtól. . . . A koporsót a hat lépcsőből álló léjárattól balra ideiglenes talapzatra tették; a lépcsővel szemben van eltemetve a gróf édesanyja, kitől halála után sem akart megválni s megkövetelte családjától, hogy holttestét a terebesi sirboltba édesanyja haló porai mellé tegyék öröknyugalomra. Koszorúinak rengetegéből négyet választottak

ki övéi: az *Erzsébet* királynőtől nyert kettőt, továbbá a *Stefánia* főhercegnő által nyújtott és a neje által emlékének szentelt koszorukat. Azután bezárult a kripta ajtaja... Az omló könnyekkel beszentelt porhüvely összevegyül az omlandó földdel, melyből vétetett. A por porrá, a hamu hamuvá leszen. De tüdőklő szelleme fölött nem csaphat halotti tort az enyészet szelleme...

Kivonultak Ujhelyből az 1848/49. évi volt honvédek is bálványozásig szeretett s oroszlan-szívű *örnagyk* koporsójához, még pedig az alatt a zászló alatt, melynek védelméért a swechati csatában körömszakadtaig küzdöttek.

Az a tengernyi nép, mely Ujhelyből, N. Mihályból, Gálszécsből, Homonnáról, Varannórol, Szinnáról, a vármegyének minden közeli és távolabbi részéből az egész magyar haza nevében a nagy halotthoz istenhozzádot mondott: mikor a temető helyétől búcsút vett szívébe zárta a lelki nagyság, a honszeretet és államférfiai bölcsesség nagy alakjának örökké kegyeletes emlékét. Az élők leborultak a nagyság előtt, mely a *koporsóból kitor és eget kér.*

Egy fényes csillag, igaz, lehullt a nemzeti dicsőség egéről, de egy fényes szellem világa, az *Andrássy Gyula* szelleme, kigyult a földön. Előtünk világító oszloppá vált. S ha eltévednénk, csak reá nézzünk, csak azt kövessük, mert az a tűz-oszlop a népek örökéletiségéhez vezet!

Béke lengjen a nemzet nagy halottjának hamvai felett!

Rekviem.

Néh. Andrássy Gyula gf, lelki üdvéért S. a. Ujhelyben, a róm. kath. templomban, f. hó 25-én a vármegyei közgyűlésnek első napján, d. e. 10 órákor nagymise lesz. A vármegye közönsége és tisztikara főispán ömeltőségétől vezetve fog ez alkalommal a templomban megjelenni.

Hírek a nagyvilágból.

Az északi sarkra, Ferenc-József-földre, új expedíció készül *Vansen* norvég utazó vezetésével.

A bolgár összeesküvők elítélésére már megalkult a hadi törvényszék. *Panica* örnagyot és bűntársait minden valószínűség szerint agyonlövésére fogják ítélni.

Hírek az országból.

A kisdedővő törvényjavaslat tárgyalása a *Csáky Albin* gf. minster elnöke alatt Budapesten tartott szaktanácskozásban véget ért. *Bubics Zsigmond*, kassai püspök, az utolsó ülésen mondott befejező beszédében arra utalt, hogy most már a társadalmon és a felekezeteken van a sor, hogy igazán életet adjanak a nem sokára törvénynyé váló javaslatnak; — s ha, mint hiszi, kölcsönös szeretet és bizalom fogja áthatni az összes tényezőket, a hazának minden népfiát: a szeretet csodákat fog művelni ezen a téren is.

Februáriusi szírvány. Esztergom vármegyében e hó 14-én *Ebed* községében gyönyörű szép szírványt láttak.

A Dessewffy-bankett.

Az új csanádi püspöknél, *Dessewffy Sándor* ömeltőségánál, Sárospatakról, melynek diszpolgára, 27 tagú küldöttség tisztelettel f. hó 17-én, Kassán.

A küldöttség tagjai voltak: Bakó Sándor, Bencsik József, Bogvay Zsigmond, Bukoveczky Nándor, Gálgóczy Barna, Gleviczky Sándor, Hódinka Agoston, Kolbay Gergely, Kun Béla, Kun Dániel, Kun Pál, Dr. Kun Zoltán, Dr. Láczy László, Meczner Gyula, Németh László, Neumann Péter, Pavletits Gyula, Philip Károly, Púza Sándor, Reményi Vendel, Sárospataki Károly, ifj. Szabó Zsigmond, Szekerák Kálmán, Szinyei Gerzson, Ulics András, Vass Imre.

A püspökhöz először a pataki római kath. egyház nevében *Szekerák Kálmán* esperes-plebános, azután Sárospatak közönsége nevében *Kun Dániel* v. főbíró intézett üdvözlő-beszédet. A tiszteletgés lefolyásának ez a része a »Különfélék« rovatában van megírva.

Vendégei részére a »Schiffbeck« szálló külön termében adott bankettet Dessewffy püspök. A pezsgőnél a főpap-házigazda állt fel először s éltette Pataknak hozzáfáradt küldötteit

Ezután *Szekerák Kálmán* esperes-plebános Dessewffy, mint kitünő egyházi férfit köszöntötte. Mire *Kun Dániel* városi főbíró az új püspökre váró törvényhozói feladatokat hangsúlyozva s a kinevezési és választási rendszer felett való vitákat érintve: éltette azt a férfit, kinek mindakét rendszer egyenlően jó; mert kinevezés útján az egyházi pálya magasára, választás útján a szívek mélyére hatol. Éltette Csanád kinevezett új püspökét, Patak városának pedig választott diszpolgárát. — *Meczner Gyula* kormánybiztos — a magas kormány szerencsés választását kiemelve — Dessewffy, mint lelkes, igaz hazafit üdvözölte, aki magas állásában hazánk, nemzetünk javára kitartással fog munkálni. — *Szinyei Gerzson* ref.

akadémiai tanár az égi testek középponti rendszerből kiindulva, Dessewffy, mint az egyházi és világi társadalomnak a délpont felé emelkedő egy középponti napját élteti, aki, mint a nap magasabb-ról több fényt, meleget, úgy ő is magas állásáról az eddiginél is több jót, örömet, boldogságot fog árasztani — *Kun Pál* ref. akadémiai tanár Dessewffy, mint olyant élteti, akinek — hogy Patakot el ne hagyja — ott külön püspökséget kértek alapítani. Élteti, mint Szent-Gellért utódját, akit a pogány magyarok letaszítottak a »Kelen« hegyéről; Dessewffy pedig a hazaellenes eszméken nyargaló délvidéki szász magyarokat fogja letaszítani vesszőparipájukról. Figyelmezteti azonban a főpapot, hogy a püspöki nagy vadalmakkal a multban »bandériumtartás« és csatábevezetés kötelezettsége is járt. A püspök ily bandériumának felajánlja magával együtt pataki küldött társait — *Szinyei Gerzson* Bubics Zsigmond távollévő kassai püspökért emel poharat, azon kitünő férfit, aki Dessewffy saját szárnya alatt melengette, a püspöki székre ránevelte s most szárnya alól elbocsátja. — *Púza Sándor*, görög kath. főesperes a küldöttséget elindító és összetartó érzések ápolására, fenmaradására, — ifj. *Szabó Zsigmond* ügyvéd a Kun Pál által felhozott »pataki banderium« szervező kapitányára és adjutánására, Szekerák Kálmán és Kun Dániel őríté poharát, kik nyomban kiigazítják, hogy kettőjük szerepét megcserélte. — *Vass Imre* ügyvéd — reflektálva a Meczner Gyula beszédére — rossz néven veszi a magas kormányt, hogy Dessewffy kinevezte s fölünk, vidékünkől elszakította. — *Szinyei Gerzson* azt tartja a legszebb összhangnak, mely legtöbb eltérő hangból áll elő. Mit ér az olyan dal, melyben mindenki primet énekel. Annál kedvesebb tehát, midőn a falról, egy ramájából leszállt ősi kuruckép, Vass Imre: Meczner Gyulával, a kormánybiztossal; — a külön felekezeti és gondolkozás emberek: egymással, — egy érzésben, ennek örömhángjában olvadnak össze. Ki ennyi eltérő hangot összhangba tud maga körül olvasztani, a legnagyobb szímfóniának önkénytelen nagy művésze, Dessewffy Sándor éljen!

Igy töltött el Patak küldöttsége szeretett diszpolgárának, Dessewffy Sándor csanádi püspöknek körében, a legnemesebb érzések, szellemes gondolatok világában egy kedves, emlékezetes napot.

Ünnepelt és ünneplők elváltak: de a vett kegyes ígéret szerint: a viszontlátásig Patakon!

Mesartim.

Különfélék.

(*Andrássy Gyula* gf.) halálhíre, mely gyászt borított a magyar nemzetre. Mikor f. hó 18-án Voloskából, a nemes gróf tartózkodási helyéről a táviró villámgyorsasággal mindenüvé elszáryalt a kimulás hírével: gyászba öltözött egész Magyarország, hogy zokogva elsirassa hű és nagy fiát, *Deák Ferenc* elhunytá őta a nemzetnek legnagyobb halottját, ki a régi Magyarország romjaiból zseniális elmével, izmos karokkal megépítette a mai új Magyarországot. Méltán siratja őt minden hazafi. De senki sem sirathatja méltóbban, mint az ő »szűkebb hazája,« hön szeretet és szeretett vármegyéje, Zemplénvármegye. Ez a jó nevelő anya csepegtette lelkébe a honszerelemnek mézédés tejt; ennek ölében álmolta meg ifjúsága azt a szebb és jobb jövendőt, melynek kivívásában neki, a tetterős férfunak, oroszlan része volt. Mint egykor Görögország »győztes ifjai« az olimpiai és nemeai mezőkön: ő is Zemplén földén aratta az első hervadhatatlan babérokat, melyeknek ányujtásakor neki tapsolt, neki éljenzett Magyarország!!! Zemplénvármegyének jutott a dicsőség, hogy *Andrássy Gyula* gfot, aki a nemzeti ügy diadalkoszorú hadvezére lett, mint unjoncot 1847-ben követi minőségben, ünnepies módon felavatta a közpálya szolgálatába, melyen 1861-ben, mint az ujhelyi kerület képviselője már az »első sorába« küzdötte tel magát, 1865-ben pedig, mint ugyanannak a kerületnek mandatáriusa, az »első vezére« lett! Senki sem sirathatja tehát az ország nagy halottját keservesebben, mint siratja hűségben, szeretetben, ragaszkodásban kitünő osztályosa — Zemplén vármegye. — Csak kötelességet tel jcsített ez a vármegye, kihez a megdicsőült oly meleg szeretettel vonzódt, mikor első volt a vármegyék között, aki fejdalomtól vérző szívvel legmélyebb részvétét nyilvánította s főispánja elnökele alatt f. hó 19-én megállapította a részvétnyilvánításnak további módjait. — A gyászoló vármegye díszes babékoszort rendelt Budapesten az akadémia palotájának oszlopcarnokában felállított és a halál teljes pompájába öltöztetett ravatal számára. A méteres átmérőjű koszorut, melynek felirata: »Nagy halottjának Zemplénvármegye« — *Dókus Ernő*, a s. a. ujhelyi választó kerületnek országgyűlési képviselője f. hó 20-án tette le a ravatal piramisára. Magán a koporsón csak egyetlenegy koszorú ékeskedett. Ilyen koszorut Magyarország Deák Ferenc halála óta nem látott. A szász fehér kaméliából, szász fehér rózsából és 300 gyöngyvirágból a műkertészet igazi remekébe készült koszorúnak arany rojtos selyem

moire szalagján ez a két felséges értelmű szó ragyogott: »*Erzsébet Királyné*«. — Főispán ömeltősága már f. hó 19-én Budapestre utazott, hogy a gyászoló család előtt Zemplénvármegye minden lakosának legmélyebb részvétét tolmácsolja. A koporsó beszentelésénél, mit a hercegprimás teljesített a király, a királyi udvar és a külföldi hatalmak képviselői s oly elláthatatlan nagy közönség jelenlétében, minőt Deák temetése óta a főváros és az ország még nem mozgósított, vármegyénk közönségét 25 tagból álló küldöttség képviselte. A drága hamvakat külön vonat szállította Terebesre. Itt, még csak azt jegyezzük föl, hogy Terebesen tegnap végre ment temetésről csak magába Ujhelybe 170 egyént szállított haza a d. u. 1 órákor visszaérkezett különvonat.

(*Andrássy Manó* gf. veszedelemben.) Mialatt *Andrássy Gyula* gf. tetemét a budai pályaházból az akadémia palotájába szállították, a nagy halott testvérbátyja, *Andrássy Manó* gróf, halálos veszedelemben forgott. Lovai elragadták a hintót. A kocsi kiejtette kezéből a gyeplőt s maga is lebukott a bakról. A lovak tovább vágattak Manó gróffal, kinek az volt a szerencséje, hogy a megvadult állatok egy utkanyarodónál nekimentek a várfalnak s a hintót kettészakították. A kocsi elejét magukkal vontatták, míg a hátulsó rész, amelyen *Andrássy* gróf ült, megrekedett a várfal tövében. Így aztán nem történt nagyobb szerencsétlenség. (»*Bp H.*«)

(Tiszteletgés.) Kassán *Dessewffy Sándor* csanádi püspöknél 27 tagból álló díszes küldöttség járt Sárospatakról e hó 17-én, hogy a főpapot, úgy is mint Sárospataknek egyedül álló diszpolgárát csanádi megyés püspökké történt kinevezetése alkalmából üdvözölje. A küldöttséget *Szekerák Kálmán* esp. plebános és *Kun Dániel* városi főbíró vezették. — Ez alkalomból a *Szekerák Kálmán* által elmondott beszéd így szól: »Méltóságos és főtisztelendő püspök ur! A legmagasb királyi kegy, mely Méltóságodat e napokban érte, örömet kellett országoszerzte. Mert méltóságod kipróbált hazafisága, minden jó és nemes ügy iránti meleg érdeklődése és lelkesülni tudó buzgalma, az egyház és nevelés terén szerzett érdemei, fáradságot nem ismerő tevékenysége és páratlan áldozatkészsége által oly nevet vivott ki magának, mely méltóvá tette arra, hogy erényei, tehetségei és tevékenysége egy terjedelmes egyházmegye élén nagyobb hatáskört nyerjenek és messzebb kiható eredményekben érvényesüljenek. De ha méltó oka volt az országnak örömmel fogadni Méltóságodnak kitüntetését, úgy kétszeres örömmel kellett fogadni azon város polgárainak, s különösen e város azon hitközségének, mely szerencsésé vala Méltóságodnak áldásos működését évek hosszú során át szemlélhetni, s annak árnyékában üdülhetni. Mert S. Patak város róm. kath. hitközsége büszkén tekint vissza amaz időre, midőn méltóságodat magának vallhatta, és ha van emlék, mely ércnél maradandóbb, úgy az Méltóságod városunk és hitközségünk történetében korszakot alkotó működésének szíveinkből soha ki nem törölhető emléke. Ez emlék vezetett ma minket méltóságod elé, s ez adja ajkainkra a szót, mely hivatva van szíveink tulajdonosainak érzelmekét ha nem is kimerítő, legalább megközelítő kifejezést adni. Engedje meg tehát Méltóságod, hogy ez érzelmeket követve, mi is belevegyülünk abba a karba, mely most országoszerzte zengi méltóságod dicsőségét. Fogadja azért Sárospatak város róm. kath. hitközségének legmélyebb hódolatát, melyhez szíveink amaz imaszzerű óhaját csatoljuk, hogy a Mindenható adjon méltóságodnak erőt magas állásával járó nehéz követelmének szíve vágya szerinti teljesedéséhez, adja szent áldását nemes törekvéseire, boldogítsa e törekvések minél bővebb sikereinek szemlélhetésével, és nyujtsa a hazának és egyháznak egyaránt drága életét az emberi kor legszélsőbb határáig! Éljen!!« *Kun Dániel* pedig a következő üdvözlő beszédet mondotta: »Méltóságos és főtisztelendő püspök ur! Kegyes urunk! Patak város uevében, mint ennek küldöttei, jöttünk méltóságodhoz, mint városunk diszpolgárához; azon alkalomból, hogy ő cs. és kir. apostoli felsége méltóságodat csanádi püspökké kinevezni méltóztatott. Eljöttünk, s hozzuk városunk képviselőtestületének, minden lakosának, kicsinye s nagyjának szíve melegt, szeretetét! Eljöttünk, hogy hangot adjunk azon kitörő örömnak, melyet városunk közönsége a méltóságodat ért magas kitüntetés felett osztatlanul érez. — Méltóságos uram! Azon 12 év alatt, melyet velünk, közöttünk éltél át, láttuk, sokra becsültük mi már szellemed nagyságát, nagy munkaerődet, fáradszatos jóságodat, lelked nemességét. Annál fokozottabb tehát örömnünk, hogy általunk is felismert fényes tehetséged, kitünő jellemed sugarai a trónig felhatottak, s apostoli királyunk őfelsége téged, városunk diszpolgárát, róm. kath. egyházának 12 évig lelkészet legkegyelmesebben főpásztor székre emelni méltóztatott. Növekvő, mély tisztelettel, a régi nem szünő szeretettel sietünk tehát hozzád mi is, hogy láthassunk színről-színre, s lelkünk tulajdonosával mével üdvözlünk ez alkalommal Sárospatak város közönsége nevében. Láthatunk tehát színről-színre! De örömnünk még sem teljes, mint a földi teremtmé- mert nem láthatjuk körödben a földi teremtmé-

nyek legnemesebb alakját, a rajta szeretettel csüngő, felett remegve örködő jó édes anyát, a ki kinos övegyesége lesújtó gyászában, hazánkért elesett két fiát siratva, nagygyá, nemessé nevelte egyetlen árva gyermekét... Mi nem látjuk őt! De ő lát minket!! Látja jó fiának felmagasló fején övegyi jutalmát: a dicsőség koronáját, melyet mi a szeretetnek drágaköveivel díszítünk, ékitünk... Nem rezgetem tovább e hurokat Fényes hivatásod, mélyen tisztelt férfit, tölünk, vidékünkön ismét ragad — tovább Kitűnő állásod magasra emel fel. De hát: Égbe nyúló ormok élén ragyog ugyan a fényes napsugár, a hir s dicsőségnek hidegen tündöklő, csillogó sugára, de vihar is ott dul, és ez az égi test az alantás völgybe önti melegítő éltető erejét, hol tenyészet virul s virág illat árad. Ez lehet sorsod is! De ha magas állásodnak méltósága terhel, hidegsége fagyaszt, fénye elkápráztat, vihara elszédít: jöjj, szállj le hozzánk a mi csendes, kies völgyünkbe pihenni; mi a szeretet melegével, egy nyájas otthon nyugalomával, 12 év kedves emlékével veszünk körül. Nem! Mégsem tartunk mi attól, hogy új állásodon csak a magasságban fogsz honolni! Leszálls te onnan is! Ott fogsz lakozni a szívekben hűveidnek, székhelyed, megyéd minden laksának szíve mélyén, igaz szeretetében! Itt tartjuk, itt őrizzük meg emlékedet mi is; s büszkeséggel tölt el mindenkor azon tudat, hogy benned, mélyen tisztelt férfit, városunk diszpolgárát tisztelhetjük. Most hódolatteljesen üdvözlünk még egyszer püspöki kinevezeteted alkalmából városunk közönsége nevében! S mindnyájunk azon mélyen érzett, hő kívánságának adok kifejezést, hogy téged, a szeretet vallásának legigazabb papját, árásson el a mindenható atyai jószágának minden kegyelmével, minden áldásával, örömmel jezz hosszú élettel! S szívünk teljéből szakad fel azon kívánság, hogy: Dessewffy Sándor Csanád új püspöke, városunk diszpolgára sokáig éljen! Az osztatlan szeretetnek örvendő főpap meleg hangon mondott köszönetet a uegemplékezéért, — azután a küldöttség tiszteletére fényes ebédet adott.

(Hibaigazítás.) Lapunk múlt számában, ott, hol a kir. tanfelügyelőnek havi jelentését ösmertettük, tévesen emeltük a b. kereszturni ev. ref. iskolát a legiobbak sorába mert az nagyon mizerabilis állapotban van. De utólagosan, igen is, fel kell említenünk, hogy a tanfelügyelői jelentés a b. kereszturni r. kath. iskoláról emlékezett meg dicséretileg!

(Eljegyzések.) Pál Lajos homonnai kir. járásbírósi aljegyző e hó 18-án tartotta eljegyzési ünnepét Durcsinszki László homonnai postamester bájós leányával, Jolánával. — Reichard Armin helybeli kereskedő eljegyezte Dávidovits Majer kassui földbirtokosnak leányát, Mariskát.

(A »Batyu-bál«), melyet a polgári olvasókör a múlt hét szombatján rendezett, kitűnően sikerült. Állításunk mellett egy csomó levél bizonyít, melynek mindannyija „kitűnő tudósítás” a lefolyt bálról. Nem lesz érdektelen, ha a sok közül egyiknek a tartalmából egyet-mást, mint referátát, közlünk. Az illatos kis levél apró, gyöngyszemernyi betűvel, melyek vékonyak és hosszúak, egy aranyos kis leány még aranyosabb kacsoitól származik. Következő bevezetéssel: »Fesztelen jó kedv; lankadni nem akaró tánchajlam mosoly az ajkon, szemben, szívből; családias otthonosság minden oldalra; boldog megelégedés öregek, fiatalok között; fejlődő bimbók, nyíló rózsák (az egyik rendezőtől tanultam ezen estén); frakk és egyenruha: ezekből lehetne festőien, bájosan összeállítani a lefolyt bál mozaikját; azt a mozaikot, mely keret nélkül is többet mutat, mint egy nem élethű kép... Aztán elmondja e kis levél, hogy a leányok ez egyszer nem panaszkodhatnak; az ügyes rendezőség gondoskodott, hogy mindenki jól mulasson; megemlíti, hogy első négyest 56 pár táncolta; felhívja, hogy a kivilágos kiviradtig vége-hossza nem volt a — csárdásnak és hozzá teszi, hogy így még nem mulatott. Saját tudósítónk e referátához csak azt fűzi hozzá, hogy diszes és csinos közönség volt jelen, mely éjféltkor asztalokhoz telepedvén, a jobbnál jobb, a drágábbnál drágább ételek és italok élvezetével frisítette fel erejét az ezután következő táncra, mely bizonyára kedves emléket hagyott mindazok szívében, kik benne résztvettek. Még egyet! Annak a kis levélkének a befejezését, mely így szól: »Mi, leányok, e lapok 6. számában megjelent, Csoltól aláírással ellátott »Farsangi népdal«-t e bál lefolyása után nem találván helyesnek, ezentúl így fogjuk énekelni:

»A kis leány elment a batyu-bálba;
Felöltözött piros katon ruhába.
Felöltötte magára hej a kartont, a kartont,
S minden táncos, ime, csak hozzája ront«

(Házi mulatság.) A farsangi remiszenciák közül a jelen voltak mindannyian bizonyára szívesen fogják emlékükből idézni a Radban f. hó 17-én Bencsik István bodrogközi járási főszolgabíró vendégszerető uri házában végbe ment házi mulatságot. A nagyszámu diszes vendégseregnek igazi hő kedvét csak fokozta a házi urnak utolérhetetlen vendégszeretete, a házi asszonynak és kedves leányainak szeretetreméltósága. A fiatalság utánnozhatatlan vig hangulatban még vacsora előtt táncra perdült s a lukulusi lakoma után, melyen

a magyar és francia konyhaművészet remekei képviselve voltak, másnap a déli órákig tomboló animóval bucsuzott a távozó Karnevál hercegtől. A házi asszonyn s a három szép házi kisasszonyn kívül jelen voltak: Chyzer Kornélné, Keresztessy Lajosné, Meczner Béláné, Szerviczky Ödönne és Thuránszky Lászlóné urnők, továbbá: Bárczy Margit, Bonis nővérek (Szabolcsból), Chyzer Margit és Erelka, Keresztessy Jelma és Irén, Meczner Sarolta és Semsey nővérek. P. I.

(A s. a. ujhelyi főgimnázium) javára március hó 8-án rendezendő jelmezes bazarra az előké születek nagyban folynak s már az eddigiekből biztosan jósolható a fényes siker. Eddig 50 nő küldte be fényképét az emléklap számára, melynek szellemi része is nagyjából már együtt van, első helyen említve a turini nagy remete. Kossuth Lajosnak a rendezőséghez intézett gyönyörű levelét. Sűrűn érkeznek a szebbnél szebb női kézimunkák s egyéb nyeresémtárgyak is, melyeknek nagy száma előre biztosítja a sorsjegyek keletkezését. Az érdeklődés illusztrálására egyébiránt legyen elég most csak azt felemlíteni, hogy a páholyok már mind elkelték.

(Meghívó.) A zempléni vármegyei kaszinó mai napon tartott közgyűlése az új közgyűlés határidejét, mely az alapszabályok 66. §-a értelmében a tagdíjnak a választmány által indítványozott felemelése tárgyában hivatva lesz a megjelenő tagok számára való tekintet nélkül végérvényesen határozni, f. évi március hó 9-ik napjának délutáni 2 órájára tűzvé ki: van szerencsénk az egyesület t. c. tagjait ezen időre a kaszinó helyiségébe meghívni. Kelt S. a. Ujhelyben, 1890. évi február hó 9. Molnár István, elnök. Lehoczky Sándor, közgyűlési jegyző.

(A s. a. ujhelyi izr. ifjuság) márc. hó 2-án a »termény-tözsde« helyiségében batyu bált rendez, melyre a meghívók e hét folyamán küldetnek szét.

(Felolvasás.) Városunk társadalmi életére nézve nem csekély fontosságú eseményt jeleztünk, midőn néhány héttel ezelőtt köztudomásra hoztuk, hogy a helybeli kereskedők jóra való elemei egy oly egyesületnek vetették meg alapját, mely hivatva lesz felolvasások stb. időnkinti rendezése által a kereskedők közt a jó és szép iránt való érzéket folytonosan ébren tartani s az összetartás szellemét minél szélesebb körre kiterjeszteni. E célból mindent megtesz a kereskedő ifjak egyesületének elnöksége és — igen okosan — mindenekelőtt kereskedőket kér fel tanulságos és szórakoztató felolvasások tartására. Ilyen szép felolvasást tartott Grünbaum Simon helybeli fiatal művelt kereskedő az egyesület körében f. hó 15-én. »A pénzről« volt címe a felolvasásnak, melyben mindenekelőtt történelmi visszapiantást vetett a pénzre s ezzel kapcsolatban a régi időkben szokásban volt cserékereskedésről is értekezett. Majd a pénzről, mint forgalmi eszközről, értékiegyenlítőről és érték meghatározóról szolt, mire »az idő pénz« közmondásból kiindulva az idő drága értékét fejtegette. Felolvasása további során a különféle pénzemekeket és végül a magyar-osztrák bankot ismertette. A felolvasás, mely folyton lekötve tartá a hallgatóságot, tetszéssel fogadtatt. K.

(A lengyelek és sertéseik sorsa.) A lengyel kupeczek és az általuk a határzár megszegésével becsapóztak s Ujhelyben letartóztatott 63 db. sertés sorsa eldőlt. Lapunk 5. számában megírtuk, hogy a miniszter elhatározásától függött, vajjon a sertések elköszentassanak s így a szánandó lengyelek tönkretéssenek-e. Az elhatározás e napokban érkezett le a vármegyéhez, melyszerint a maláccsorda hajtók fejenként 10—10 ft bírságban marasztaltattak el. A bírságot már ki is fizették s hosszas veszteglés után az éhségtől megémberegett görbehátú disznáikkal hazafelé vették utjokat.

(Halálhír.) Mauks Ferencnek, a kassai járás szolgabírájának fiatal, kedves neje, szül. Pillissy Jenke, Kassán, életének 20-ik, boldog házasságának 4-ik évében, f. hó 15-én elhunyt. Temetése ugyanott f. hó 17-én nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében.

(Városi tisztújítás) Sárospatakon megválasztattak 3 évre: főbíróvá Kun Dániel, ki e tisztet már 6 év óta viszi közmegelegedéssre; albíróvá: Nagy András; pénztárnokká: Galgóczy Barna; rendőrbiztossá: Zubay István.

(Az influenza) Sárospatakon még mindig uralkodik; s közbe-közbe áldozatokat is követel. Legközelebb Zubay Istvánt, egy 32 éves jóra való fiatal embert ragadott el közülünk az influenzából kifejlődött tüdőgyulladás, ugyanazt, ki egy héttel előbb városi rendőrbiztossá választott.

(Kisdedekért.) Varannón f. hó 17-én volt az »óvoda-bál«. A fényes táncost 9-kor kezdődött, a Nagyvendéglőnek piros és sárga színekkel izléssesen díszített nagytermében. Ritka táncmulatság már manap, hogy sok legyen a táncos, s itt ritka kivételkép így történt most, a hölgyek nem ültek de válogathattak bennök. A zene kitűnő volt a mint azt nem is lehetett másképp várni Mányl ujhelyi zenekarától. Az első négyest 18 pár lejette, s a kis számu ugyan, de válogatott közönség páratlan jó kedvvel mulatott reggeli 7 óráig. A játékoncél iránti tekintetből számos felülfizetés

történt, s arra szép összeg fog jutni. A jelen volt diszes hölgyközönség fényes koszoruja im ez: Albanicsné Irén leányával, Antalóczy Antalné Margit leányával, Füzesséry Györgyné Irén leányával, Gaal Sándorné Emma leányával, Gulácsiné Margit leányával, Petróczyné leányával, Szombathy Lászlóné, Szirmay Pálné két leányával, Ureczky Béláné Mariska leányával, öz. Vladár Tamásné, Vaikóvszky Mihályné Ilona leányával, Vernerné a Zékány nővérekkel, Csorba Mariska, Dercsényi nővérek, Füzesséry Berta.

(Elfogott kivándorlók.) A zegedi rendőrség öt zempléni kivándorlót tartóztatott le, közöttük a kolompot Abaházy János ujhelyi kalaposmestert is.

(Agyonverve találták) Hajtó János garanyi gazda János nevű 10 éves fiát e hó 14-én este a falu utcáján. A rejtelmes bűneset okozóit a csendőrség erélyesen nyomozza.

Egyesületi és társas élet.

Számadás.

A s. a. ujhelyi polgári olvasókör által, könyvtár gyarapítására f. hó 15-én rendezett batyubálról.

Bevétel	365 ft 20 kr.
Kiadás	234 ft 66 kr.

Tiszta jövedelem 130 ft 54 kr.

Felülfizetők: Lónyay Gábor 5 ft, Bernáth László 4 ft, Kátay Mór 3 ft, Kincsesy Péter 3 ft, Weisz 2 ft, Bánóczy Kálmán 2 ft, Zlinszky József 2 ft, Szamosi Jenő 2 ft, Kazinczy Ferenc 2 ft, Csaszlovszki János 2 ft, Fejes Istvánné 2 ft, Fekete Fidé 3 ft, Zeitler Károly 2 ft, Szendrey János 2 ft, Kaszner János 2 ft, Rimay Antal 2 ft, Fehérvári János 2 ft, Benedek János 2 ft, Pekáry Gyula 2 ft, Szánky Árpád 2 ft, Viczmány Tamás 2 ft, Potrecz Béla 2 ft, Pollacek Ferenc 2 ft, Somogyi mérnök 2 ft, Hatvány László 2 ft, Somogyi Bertalan 1 ft, Hercz Armin 1 ft Grünbaum Simon 1 ft, Czigler 1 ft, dr. Rósenberg Bernát 1 ft, Cseh István 1 ft, Szöllösi József 1 ft, Garai Lajos 1 ft, Weisz Lajos 1 ft, Dobi Nándor 1 ft, Szentgyörgyi Vilmos 1 ft, Ligeti Bertalan 1 ft, Kapás Aurél 1 ft, Hell Adolf 1 ft, Reinkó János 1 ft, Reichard Lajos 1 ft, Kemény Jenő 1 ft, dr. Ligeti József 1 ft, dr. Waldman 1 ft, Haas Adolf 1 ft.

Fogadják a t. c. felülfizető urak hálás köszönetünket.

S. a. Ujhely. 1890. feb. 20.

A rendezőség.

Az ujhelyi tüzoltó egyesület e hó 8-iki batyubálja alkalmából Róth Bernát utólagosan 2 fto felülfizetett.

Lángh Nándor,
pénztárnok.

HIVATALOS RÉSZ.

S. a. Ujhely feb. 19.

A vármegye előkészülete

Andrássy Gyula gf. temetéséhez.

Méltóságos Molnár István főispán elnökle alatt Matolai Etele alispán, Prámer Alajos, Fejes István, Karsa Ferencz, Payzsoos Andor, Koloss Gyula, Nemes Lajos, Sziráky Barna, Krasznapolszky Ferencz, Ujfalussy Endre, Dongó Gy. Géza, Somossy Imre, br. Gaizler József, Pólyányi Gyula, Klein Tivadar, dr. Chyzer Kornél, Bárczy József, Stich Lajos, Klimó Menyhért, Margitai József, Pollák Lajos, Mizsák István, dr. Cserép József, dr. Hornyay Béla, Csuka Ödön, dr. Nagy Armin, Székely Imre, Kálniczky Károly, Reichard Mór, Szentgyörgyi Vilmos, Nyomárkay József, Thuránszky László, Vékey Gedeon, Becske Bálint, Meczner Mór, Semsey Sándor, Csizsár Gábor, Benedek János, Löcherer Andor, Bodeczky Ede, Balogh Károly, Dobias Ede, Moldoványi Géza, Osváth Ferencz, dr. Sebeök Antal, Hudra János, Illésházy János, Smoczer Péter, Halász József, dr. Haas Bernát, Szerviczky Ödön, Meczner Béla, Bánóczy Kálmán és Somossy Sándor értekezleti jegyző jelenlétében S. a. Ujhelyben, 1890. évi február hó 19-ik napján tartott értekezlet

jegyzőkönyve.

Elnöklő főispán a megjelenteket szívélyesen üdvözlőlvén és megjelenésökért köszönetet mondván, fájdalommal tudatja azon már általánosan ismert eseményt, hogy gróf Andrássy Gyula Voloscán, hova betegségében üdülést keresni ment, folyó hó 18-án reggeli 3 órakor meghalt. Halála mély fájdalommal tölti el a nemzetet, melynek hű fia volt, s mély fájdalommal közelebből Zemplén vármegyét, honnan kiindulva kezdte meg a nemzet történetében halhatatlan emlékü s dicsőséggel befejezett pályafutását. A nemzet, nagy fiához méltó módon fog sietni leróvni a hála és kegyelet adóját s épen ezért Zemplén vármegyének is kötelessége nagy halottjának végtiszteletétélénél kitelhetőleg leróvni háláját annyival is inkább, mert e vármegyében kezdvén meg pályafutását, örök álmát is annak földjében fogja aludni.

Eme körülmény volt ennél fogva indító oka a jelen értekezlet összehívásának, hogy miután az idő rövidsége miatt a vármegye bizottsága össze nem hívható, az értekezlet állapítsa meg a vármegye közönsége nevében a temetés körüli teendőket.

Hogy pedig a temetés idejéről és végbeviteléről az értekezlet és a közönség alapos tudomást szerezzen, következő hozzá másolatban érkezett sürgőnyt olvastatja fel: »Fiume 18-án 4 óra 10 perc. Malonyay Tőke-Terebes. Kegyelmes asszony, Ilona és Ella grófnő huszadikán érkezik esti gyorsvonattal. Tivadar, Duczi, Lajos gróf és én kegyelmes ur hullájával szombaton reggel, kérem minden intézkedést megtenni, hogy ugyanaz nap temetés templomi sírboltban megtörténhessék, de egész csendben. Rothkugel.«

Az értekezlet alatt következő sürgöny érkezett: »Mélt. Moinár István főispán urnak. — T.-Terebes, 11 óra 50 perc. Beszentelés pénteken Budapesten történik. Malonyay.«

Intézkednie kell ennél fogva az értekezletnek mindazon teendőkről, melyek a végtisztességtételt a vármegye részéről mennél ünnepélyesebbé s a közrend és a végtisztességtevő közönség érdekében háborítlanabbá teszik.

Ez utóbbi tekintetben intézkedések már is tétettek, amennyiben a szabadságon lévő járási főszolgabíró táviratilag T. Terebesre rendeltetett s mellé a felügyelet teljesítéséhez br. Gaizler József központi szolgabíró kirendeltetett, ezenkívül pedig a s.-a.-ujhelyi csendőrhadnagy felhivatott, hogy a temetés idejére legalább 50 csendőrnök T.-Terebesen való kirendelése iránt illetékes felsőbb hatóságánál a szükséges lépéseket tegye meg.

A kegyelet lerovása tekintetében és a végtisztességtételnél a vármegye részéről a következőket gondolja megteendőnek.

A nagy halott ravatalára Budapesten a beszentelés alkalmával a vármegye nevében koszorú lennie helyezendő a főispán által vezetett 24 tagú küldöttség jelenlétében az alispán által.

A nagy halott hulláját szállító vasuti vonatot a vármegye határánál — de minthogy a vonat csak a t.-luczi állomásnál áll meg — a t.-luczi állomásnál szerencsi járásbeli bizottsági tagokból alakított küldöttség fogadná, a s.-a.-ujhelyi állomásnál pedig, minthogy e kerületnek a nagy halott országgyűlési képviselője is volt — a városi főbíró vezetése alatt városi polgárokból, hol is a körülményekhez képest a hozzátartozó családtagoknak a küldöttség vezetője által részvételükkel lennie kifejezendő.

A végtisztesség tételnél a vármegye 200 tagú küldöttséggel képviseltetné magát. Azonkívül pedig nem bizottsági tagok is csatlakozhatnak a küldöttséghez.

Az alispán felkérendő lenne, hogy a koszorú és egyéb felmerülhető kiadásokra a bizottsági közgyűlés utólagos elfogadása reményében a megyei pénztárból előleget utalványozzon és a végtisztesség tételre a vármegyei huszárokat és nélkülözhető őrhajdukat rendelje ki.

Miután pedig a temetés ideje megállapítva nincs — hogy a küldöttség és közönségnek lehető kényelem szerzettség — indítványozza, hogy a T.-Terebesre és a vissza való utazás külön vonaton történjék mi annál inkább is célirányos, mivel az értekezleten jelen volt vasut-társasági forgalmi főnök kiltásba helyezte, hogy azon alkalomra kivihetőnek véli, hogy a vezérigazgatóság 50%-os árengedménnyel fogja a külön vonatot a küldöttség és közönség rendelkezésére bocsátani.

Ez irányban azonban szükségét látja, hogy a külön vonaton való utazás biztosítására ívek bocsátatnának ki a résztvenni szándékozók között, kiknek aláírásra a viteldij hányadának megfizetésére ha a külön vonat költségei fedezetet nem nyernének az esetben is kötelezendő — ha talán az utazásban részt nem vennének.

Végül indítványozza, hogy a rendfentartásával megbízott főszolgabíró és szolgabíró utasítatnának, hogy a t.-terebesi vasuti állomásnál a közönség beszállítása iránt lehetőleg kellő számú bérkocsik kirendeléséről is intézkedjenek.

A »Zemplén« vármegyei hivatalos közlöny az értekezleten jelen volt főmunkatársa bejelentvén ez alkalommal, hogy a nagy halott iránt tartozó köteletségének ismeri a lap kiadója, miszerint külön lap kiadásával tudassa a vármegye közönségével a gyászos eseményt — ezekhez képest elnöklő főispán előterjesztésének általános helyeslésekkel történt elfogadásával — a végtisztesség tételnél a vármegye nevében teendő ünnepélyes cselekményeket az értekezlet a nagy halott iránt tartozó köteletségének ismervén — az a következő terv szerint *határozottat* megtétetni.

1. A »Zemplén« hivatalos közlöny febr. 20-án reggel gyászkeretű külön kiadásban jelenik meg s a gyászszemély közlése után az értekezlet jegyzőkönyvét és határozatát egész terjedelmében közli s ha ez technikai akadályok miatt kivihető nem lenne, az esetben ezen jegyzőkönyv egész terjedelmében fog közölni a bizottsági tagokkal.*

2. T.-Terebesen a végtisztesség alkalmával

a közrend feletti felügyeletet Nemthy József járási főszolgabíró és br. Gaizler József központi szolgabíró teljesítendik a melléjük kirendelt csendőrokké! és amennyiben kivihetőnek mutatkoznék a vármegyei ifjúságból önként vállalkozás folytán alakítandó rendfentartó csapatot.

3. A nagy halott ravatalára Bpsten a beszentelés alkalmával főispán öméltsága által vezetett s az alispán, főjegyző, Dókus Ernő, Szirmay Pál, Balogh Géza, br. Sennyey István, Bernáth Béla, Potoczky Dezső, Pázmány Dénes képviselőkből — továbbá br. Balassa István, Bernáth Elemér, Harkányi Frigyes, Harkányi János, Nyomárkay Hugó, gf. Mailáth József, Szemere Emil, Szerviczky Ödön, Prámer Alajos, gf. Hadik-Barkóczy Endre és dr. Hornyay Béla biz. tagokból álló küldöttség jelenlétében az alispán koszorút helyez, a koszorú következő feliratot visel: »Nagy halottjának — Zemplénvármegye.« A küldöttség gyülekezési helyéül a Nemzeti szálloda jelöltetik ki, honnan indul a küldöttség a ravatalhoz.

4. A nagy halott hulláját szállító vonatot a vármegye területén a tiszta-luczi vasuti állomásnál gf. Szirmai György vezetése, esetleg akadályoztatása esetén Matolay Béla járási főszolgabíró vezetése alatt Sisáry Gyula, Kóczán Miklós, Potoczky Kálmán, Kromcsák János, Füleky László és Vitányi Bertalan b. tagokból álló küldöttség fogadja s az érkező gyászoló családtagoknak részvételüket nyilváníttja.

5. A s.-a.-ujhelyi vasuti állomásnál a városi főbíró vezetése alatt városi polgárokból alakított küldöttség fogadja a hullaszállító vonatot s az érkező gyászoló családtagoknak részvételüket nyilváníttja.

6) A T.-Terebesen 22-én d. u. végbemenő temetésen a vármegye közönsége 200 tagú küldöttséggel képviselteti magát főispán öméltságának vezetése alatt, ezen küldöttséghez csatlakozik a vármegye tisztikara, az orsz. képviselők, s mindazon polgárok, kik felszólítást nem kaptak, de a küldöttséghez csatlakozni óhajtanak. Ezen küldöttségbe egyelőre e következő tagok jelöltettek ki:

Ambrózy Nándor, Argalács Márk, Balogh Károly, Bajusz József, Bárczy József, Bánóczy Kálmán, Beszterczey Ferenc, Bodeczky Ede, Bogay Zsigm. Boronkay Farkas, Boronkay Károly, Böszörményi Károly, Bydeskuthy Sándor, Bernáth Győző, dr. Balag Géza, Baján Imre, b. Balassa Sándor, b. Balassa István, Becske Bálint, Biringer Arthur, Cseley Lajos, Czibur Bertalan, Csizsár Gábor, Csapó József, Cseley Gyula, dr. Cserép József, Cseley Lajos, Csuka Ödön, Chyzer Kornél, Dercsényi Kálmán, Diószeghy János, Dókus József, Dókus Ernő, Dókus Gyula, Dinnyés Kálmán, Dudinszky Dezső, Dienes István, Dobiasz Ede, Dongó Gy. Géza, Emödy Béla, Farkas Lajos, Farkas Dezső, Ferenczy Elek, Fejes István, br. Fischer Gusztáv, Füzy Károly, Füzes Tamás, Friedlieber Albert, Gay János, Géczy István, Gergey Gyula, br. Gaizler József, Gyarmathy Sámuel, Hammersberg Jenő, Hlavathy József, Horváth József, dr. Hornyay Béla, Hönsch Dezső, Haidniger István, Heuman Sándor, Hlavathy Elek, Hrehuss Gyula, gf. Hadik-Barkóczy Endre, Izsépy Vilmos, Izsépy István, Illésházy János, Karsa Ferencz, Kapossy Menyhért, Kazinczy Arthur, Kellner József, Koloss Gyula, Krasznapolszky Ferencz, Kun Frigyes, Kálniczky Károly, Kapy Lajos, Kecskés Antal, Keresztessy Lajos, Kelemen Kálmán, Klein Tivadar, Klimó Menyhért, Kossuth János, Kun Béla, Kun Pál, Kiss Ödön, Kortvélyessy István, Kossuth Lajos, Lencsés János, dr. Láczy László, dr. Lengyel Endre, Lóvi Adolf, Láczy Elek, Legeza István, dr. Löcherer Lőrincz, Löcherer Andor, Lónyay Gábor, gróf Mailáth József, Matolay Etele, Meczner Gyula, Meczner Béla, Meczner András, Mihályffy László, Miklós Béla, Molnár Béla, Margitai József, Marikovszky Pál, Miszák István, Nagy Barna, Nagy Armin, Nemthy Ödön, Nyomárkay József, Nyomárkay Kálmán, Nyomárkay Ödön, Nemthy József, Nemes Ferencz, Nemes Lajos, Naményi Antal, Nyomárkay Hugó, dr. Obláth Mór, Osváth Ferencz, dr. Ormándy Miklós, Péchy Gusztáv, Péchy András, Péchy Ádám, Pilissy Ferdinand, Pintér Ferencz, Prámer Alajos, Puza Sándor, Püspöky Imre, Pataky Miklós, Payzsoos Andor, Polányi Géza, Polányi Gyula, Pollák Lajos, Petróczy Gelért, Pékary Gyula, Perlsberg Ede, Pereszlenyi István, Pridoda Etele, Pintér István, dr. Reisz Gedeon, Reichard Mór, Schön Vilmos, Schvarcz Bernáth, br. Sennyey Béla, br. Sennyey Lajos, Semsey Sándor, Solyomgyi Gerő, Somossy Sándor, Stépán Gábor, Sulyovszky István, Szekerák Kálmán, Szeghy Gyula, Székely Elek, Szemere József, Szemere Emil, Szentiványi László, Szent-Léleki Géza, Szepessy Arnold, Szerdahelyi Vincze Szőlősi Arthur, br. Sennyey Miklós, gf. Sztáray Antal, gf. Szirmay György, Stich Lajos, Szaxun József, Szerdahelyi István, Szerdahelyi Aladar, Spilenberg József, Somogyi Bertalan, Spilenberg Barna, Szepessy Ede, Szemere György, Szerviczky Ödön, Szigmeth Károly, Sziráky Barna, Szirmay Balamér, Szirmay Ödön, Szunyogh Dezső, Szmrkovszky György, Szentgyörgyi Vilmos Thuránszky Ferencz, Thuránszky László, Takács István, Thuránszky

Tihámér, Teich Ignác, Teich Zsigmond, Ujfalussy Endre, Vályi István, Vass Imre, br. Vécsey Lajos, br. Vécsey Dénes, br. Vécsey Sándor, Vékey Gedeon, Vladár Emil, Viczmándy Ödön, Weisz Lajos, Vitányi Bertalan, Zinner Henrik, Urbán Ferencz és Zsindely István.

7) A temetésre az utazás S.-a.-Ujhelyből külön vonattal történik s miután a temetés ideje még meghatározva nincs, — az, valamint a különvonat indulás-ideje a vármegye székházán és a városházán előre kifüggesztendő hirdetményen fog tudomásra hozatni. Előre megállapítatik már azonban, hogy a különvonat a temetés óráját megelőzőleg a s.-a.-ujhelyi állomástól 2 órával előbb fog indulni.*

8) A temetésen résztvevő küldöttség és közönség számanak megállapítása végett aláírási-ívek bocsájtatnak ki, s ezen ívek aláírása ha a különvonat költsége a tényleg résztvevők viteldijából fedezetet nem nyerne, a viteldijának megazon esetben is megfizetésére kötelez, ha az aláíró a különvonatot igénybe nem venné is.

9) Az alispán felkéretik, hogy a koszorú és egyéb kiadásokra a vármegye pénztárából előleget utalványozzon s a temetésre a vármegyei huszárokat és nélkülözhető őrhajdukat teljes díszben rendelje ki.

10) A rendfentartással megbízottak jelvényt fognak viselni, mely jelvényeknek a vármegye költségén leendő beszerzésével Nemthy József főszolgabíró megbízatik.

11) A temetésre érkező küldöttség a terebesi skola helyiségében gyűl össze.

A jegyzőkönyv hitelesítésével az alispán elnöklete alatt Payzsoos Andor és Prámer Alajos biz. tagok bizattak meg.

Kelt mint fent.

Jegyzette:

Somossy Sándor,
tb. aljegyző.

Prámer Alajos,
prépost-plébános.

Matolai Etele,
alispán.

Payzsoos Andor,
árvsz. elnök.

*) Időközben tudomásunkra jutott, hogy f. hó 22-én Szerencséről, Kassáról és Ujhelyből külön vonatok indulnak, melyek Legenyén egyesítettek. Ujhelyből a külön vonat indul 22-én, d. u. 12 óra 30 perckor. A külön vonatot használok tartoznak rendes személyvonatu másod oszt. jegyet váltani, ami S.-a.-Ujhelytől Terebesig 80 kr. Temetés után egy óra múlva a külön vonat Tőke-Terebesről visszaindul.

Szerkesztőségi posta.

Lapunk jelen számából a Terecs négyzetén a Csarnok, Tanügy — Humor és Gondolatok című állandó rovatok a gyászos alkalomból fetszaporodott közlendők nagy száma miatt kisorsult.

Dr. B. M. urnak Gesztely. Ajánlatát nem fogadhatjuk el Kéziratát visszaküldjük.

L—s-nak Varannó. Elsőszerje elkésett.

Felelős szerkesztő:

DÓKUS GYULA.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ**

Hirdetések.

Tk. 3952. sz. 1889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lebovics Jakab végrehajthatóan Bodnarik András végrehajtást szenvedő elleni 25 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró) területén lévő, Szinna községében fekvő, a szinnai 164. számú tjkben A. I. 1—54. sorszám alatt Bednarik András tulajdonul írott 2/3 urb. bel- és kültelekre az árverést 305 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi március hó 31-ik napján d. e. 9 órakor Szinna község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 30 ft 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 41-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8 ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1889. évi decz. hó 17-én.

Láczy,
kir. törvsz. bíró.

465/89. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólikt kikiáltott végrehajtható az 1881-ik évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbíró 4612/1889. p. sz. végzése által Sonnenschein Ignác javára Vári Rezső ellen 468 frt 33 kr. tőke, ennek 1889. évi június hó 5. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 46 forint 97 krajczár perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1081 frtba becsült házi butorok, eszközök 1 pianóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatk.

Mely árverésnek a szerencsi kir. járásbíró 4772/89. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szerencsen, végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközölésére 1890. év márc. hó 4-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107-ik §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladati fognak.

Kelt Szerencsen, 1890. évi február hó 7. napán.

Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

*) így történt.

TARNÓCZY GUSZTÁV

a magas kormány 82502/II.888. számú rendeletével ajánlt

tűzoltószer-, fecskendő- és szivattyú-gyára

BUDAPEST, V. KERÜLET.

Gyárhelyiség: Kálmán-utca 16. sz. szerelőműhely: Klotild utca 17. sz., irodahelyiség: Váci körút 78. szám.

ajánlja a nm. belügyminiszterium által szabályrendeletileg előírt mértékkel bíró,

Tarnóczy szabadalmával ellátott

központi szelepszáró kengyeles tüzi fecskendőit,

minden mellékszerelvényekkel, melyek ugy szerkezetben, mint minőségben kitűnnek, és minden tekintetben a legújabb vívmányok magaslatán állanak.

kizárólag a magyar egységes csavarral ellátva.

Szervezendő tűzoltó-testületek, számára szükséges felszerelések a **legkisebb részletekig**, nagyobb községek számára kocsis fecskendők, mozdonyok, hydrophorok előkocsival, vagy a nélkül szerkocsik, üz- és mászólétrák, valamint mentő- és védszerek kaphatók.

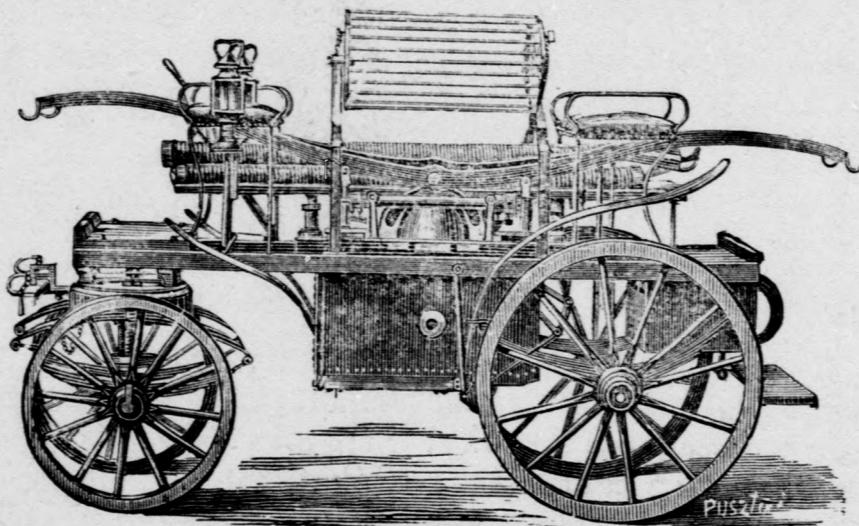
kizárólag házi gyártmány.

5 évi

jótállás

10 évi

részletfizetés
mellett

Nemkülönbön ajánlhatom kis községek számára az **Omnia** vagy **targoncza**-fecskendőmet. — A nem magyar egységes csavarral bíró fecskendők átalakítás végett elfogadtnak

6-6

MAGVAK.

Szávostt Alphons

magkereskedése és gazdasági c'kkek üzlete

Budapest, V., Arany János-utca 11.

tudatja a n. é. gazda és kertészkedő közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos

here, fű, répa, konyhakerti és virágmagvakkal

dusan felszerelt raktárát.

Arjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Eladó

130 hordóra való ungyárbeli pincze

és az „Évva“ majorhoz tartozó kert, kisebb-nagyobb házhelyekre felosztva.

Bővebb felvilágosítást ad e lap kádóhivatala.

Kerestetik

egy egy nős uri egyén házához egy szerényviseletű tisztességes nő, ki amellet, hogy a gazdasági teendőiben is segítkezzék, egyuttal a főzést és vasalást is teljesítse, méltányos díjazás mellett.

Hogy hová — megmondja a kiadóhivatal

Tk. 2922/1889. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincésár végrehajtónak kisk. Kmecc Anna, Mihály, Ilka és József végrehajtást szenvedő elleni 22 ft 4 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék, a gálszécsi kir. járásbíró, ság területén lévő Tussa község határában fekvő, a tussai 76. sz. tjkvben A. I. 1-10. sor sz. a. foglalt ingatlanokból kisk. Kmecc Anna, Kmecc Mihály, Kmecc Ilka és Kmecc Józsefet illető birtokjuttalékaira 240 ft, továbbá a tussai 77. sz. tjkvben A. I. 1-10. sor sz. a. foglalt ingatlanokból kisk. Kmecc Anna, Kmecc Mihály, Kmecc Ilka és Kmecc Józsefet illető birtokjuttalékaira 240 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi április hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája Tussa község (bíró) házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 24 és 24 ftot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gálszécsen, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1889. évi december hó 31. napján.

Nádas,
kir. albiró.

Vetési czélokra ajánljuk:

legujabb minőségű **bükkönyt, árpát, zabot**, valamint egyéb vetőmagvakat a legjutányosabb árakon.

Widder testvérek

Budapest, V. Zrínyi-utca 4. sz.

Róth Bernát

vaskereskedő és bortermelő
S.-a.-Ujhelyt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **saját termésű aszu és szomorodni boraimat** alant jegyzett árakon árusítom el, u. m.:

Szomorodni borok régiek és finomak literenkint 60 krtól 90 krig.

Aszu borok régiek és nagyon finomak palaczkonként 1 ft 20 krtól 2 ft 20 krig.

Magamat a tisztelt közönség pártfogásába ajánlván, maradtam

kiváló tisztelettel

Róth Bernát.

2-6

401. á. 1890. sz.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi ministerium az 1890. év február hó 1-én kelt 141. számú rendeletével a homonna-mezőlaborci és varannó-sztropkó-stridniki had. font. I. r. megyei utvonalon lévő szakaszán 32, 34, 45 és 243 számú összesen 4 db mütárgy helyreállítását 4774 ft 87 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1890. március hó 3-ik napjának d. e. 11 órájára a zemplénvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1890. febr. 15.

Zemplénmegyei kir. államépítészeti hivatal főnöke

helyett:

Dóbiás Ede,

kir. mérnök.

Vetésre alkalmas árpa, zab lóheremag és bükköny kapható Reichard Mór és fia czégnél S.-a.-Ujhelyben.

Tk. 966. sz./1889.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmecezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Albert végrehajtónak Resko Jánosné szül. Bajusz Erzsébet árverési vevő elleni új árverési ügyében a kir.-helmecezi kir. járásbíró, ság területén lévő Lelesz község határában fekvő a leleszi 226. sz. tjkvben (690-692). hr. sz. a. Bajusz Ferencz és örökhagyó Zsarnay Márton tulajdonánál jegyzett s az 1889. augusztus 9-én megtartott bírói árverésen Resko Jánosné szül. Bajusz Erzsébet leleszi lakos által 1950 ftért megvett belhely a 32. ö. i. sz. házra az árverést 452 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius 17-napján délelőtti 9 órakor Leleszen a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 45 forint 20 krajczárt pénzben, vagy az 1881-ik LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kir.-Helmeccen, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál 1889. évi december 23-án

Szedlár,
kir. albiró.

TK. 3927/1889. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Takács Andrásné szül. Janszok Mária végrehajtást szenvedő elleni 133 ft 50¹/₂ kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró, ság) területén fekvő, Hegedűsfalva községében fekvő, a hegedűsfalvai 28. sz. tjkvben A. I. 3-27. sorszám alatt foglalt 3/4 urbéri kültelekből s az ehez tartozó közönséges illetőségű Janszok Mária férj. Tkács Andrásné végrehajtást szenvedett 1/3 részben illető jutalékra Spiro Simon homonnai lakos utóajánlata következtében az új árverést 374 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor Hegedűsfalva község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alul eladatni nem fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 37 forint 40 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, 1889. évi december 17-én.

Láczay, kir. albiró.

Eladó.

A s.-a.-ujhelyi vasuti állomáson 300, a l.-mihályi állomáson 100 darab 7-8 $\frac{1}{2}$ méter hosszú, vékonyabb végén 12 ctm. átmérőjű lehámozott tölgyfa oszlop.

S.-a.-Ujhelytől 1 $\frac{1}{2}$ órányira fekvő N.-Bozsva községben 2000 köbméter tölgy hasábfá eladó.

Értekezhetni **Dr. Nagy Béla** járásorvossal Abauj-Komlóson.

Magy. kir. szab. parkétgyár.

Dunkel V. K. Kassa

ajánlja kitűnő száraz hegyi tölgyfából készített sokszorosán kitűntetett szalag és koczká **parkétáit** legutányosabb árak mellett.

A lerakást a gyár saját lerakói által is eszközölteti
Rajzminták kívánatra bérmentesen szolgáltatnak ki.

Meghívás.

A varannói takarékpénztár mint részvénytársulat

t. részvényesei

a f. évi márcz. hó II-én délutáni 2 órakor

az intézet helyiségében tartandó

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Tárgy:

1. A lefolyt 1889-ik évi üzlet eredményről előterjesztendő igazgatósági jelentés és indítvány a jövedelem mi-kénti felosztása iránt.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, és ennek alapján a felmentvény megszavazása.
3. Az alapszabályok némely pontjának módosítása s annak alapján;
4. Az igazgatóság választása.
5. Felügyelő-bizottság választása.
6. Az igazgató-tanácsnak a módosított alapszabályok szerinti választása.
7. Netáni indítványok feletti határozat hozatal.

Varannó, 1890. február hó 1.

Az igazgatóság.

Csalogány utcza utczára-
szolgáló 2 szoba, 1 előszoba,
konyha, s a többi szükséges
mellékhelyiségekből álló la-
kás f. évi ápril 24-étől bérbe-
adandó.

Szeghy Ágoston.

1-3

Ajánlkozik.

Alólírott ajánlja magát, mint jó téglá-
és cserép-égető, akár téglavető-kemencé-
hez, akár tábori-kemencéhez. — Bővebb
felvilágosítással szolgál, S.-a.-Ujhelyben, haj-
nal-utcai lakásán

Rák Pál.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a „Zemplén” gyorssajtóján.

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle

valódi tisztított

CSUKAMÁJOLAJ

Maager Vilmostói, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyű emészthető hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint legtisztább, legjobb, legeredetibb és általánosan elismert leghatásosabb gyógyszer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, sümör daganatok, bőrkiütések, mirigybe-
betegség, gyöngyesség stb. ellen.

1 üveg sárga olaj 1 frt, 1 üveg fehér olaj 1 frt 50 kr.

Kaphatók a gyári raktárban:

Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3.,

valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszer-táraiban és minden nagyobb
üszkerkereskedésben.

Sátoralja-Ujhelyben: csak Zl'nszky J. ur gyógyszer-tárában.

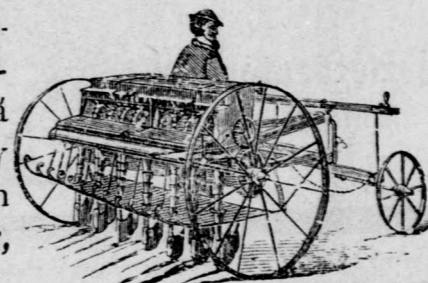
18-18

FLEISCHER és TÁRSA

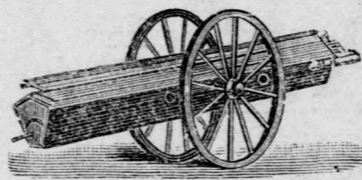
gépgyára és vasöntődeje Kassán, Eperjesi-út 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre
szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett.**

könnyű sorvető és szórvavető gé-
peit, ekéket és boronákat, hen-
gereket, lókapákat stb. továbbá
Baker- és magtár-rostákat, mely
gyártmányainknak gépgyárunkban
állandóan jelentékeny készletét birjuk,
bizományi raktárt pedig

BEHYNA TESTVÉR uraknál S.-a.-Ujhelyben.

Szállítunk továbbá saját gyárt-
mányu s legjobb szerkezetű szeszgyár
és malomberendezéseket, gőzgépeket és
gőzkazánokat, házi és egyéb szivaty-
tyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölőket

Elhasznált gépek, különösen

gőzmozgonyok és gőzcséplők

pontos átigazítását és kijavítását legutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívá-
natra ingyen és bérmentve küldjük.

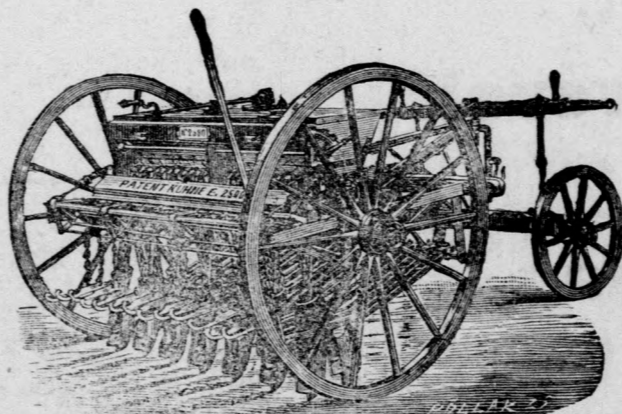
Répatermelők figyelmébe !!

2-6

Gyár: **KÜHNE E.** Főraktár: **Budapest.**

(Alakult 1856.) gazdasági gépgyára VI. Váci-körut 21.

ajánlja egy és kétvasu ekéit, Laacke-féle hirneves rét- és szántóföld bo-
ronáit, Turesányi-féle szab. kéregtörőt

„HUNGÁRIA- DRILL“

a legjobbnak elismert
sorvető gépeit.
Répatermelők számára
könnyű olcsó sorvető-gépeit,
kitűnő jó répavető-gépeit, (kü-
lönlegesség), ugyszintén min-
dennemű kapáló és mivelő-
eszközeit

232/884. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírott közhírré teszi, hogy a tokaji kir.
kincstári uradalomnak Schöfer Vilmos és neje
elleni végrehajtási ügyében az árverés elrendel-
tetvén, annak végrehajtást szenvedő alperesek
lakásán Tokajban leendő megtartására 1890. évi
márczius hó 4 ik napjának délelőtti 9 órája tüze-
tett hatéridőül, midőn az alperesektől lefoglalt
310 frt bécsértékű 2 db ló, 2 db fejőstehén s
egy szekérből álló ingóságok készpénz fizetés
mellett esetleg becsáron alól is eladatni tognak.
Tokaj, 1890. február 20-án.

Fekete Zsigmond, bir. végrehajtó.